

ER DETTE TEGNET PÅ ENDEN, SIR?

Mange takk, broder Neville.

God kveld, mine kjære venner. Så glad for å være tilbake igjen, i kveld, i tjeneste for Herren, vår Gud.

² [Broder Neville sier til broder Branham, “Dette er den direkte, *her*.”—Red.] Denne er en. . . *Denne* er det. Å, ja. Det er fint.

³ Jeg holdt dere så lenge, denne morgenen, så jeg føler jeg burde være virkelig rask i kveld. Åh du, hvor det var forferdelig, og stå oppreist, og det er like ille i kveld. Så, vil ikke bli lenge til vi vil ha plass til dere, ser dere, så snart som kirken blir ferdig. Nei, men vi tenker ikke å bli for lenge i kveld.

⁴ Men, i morgen kveld, tar vi sikte på å bli en liten stund. I morgen kveld, om noen av dere kan komme inn, i morgen kveld, vel, vi forventer å ha en fantastisk tid i Herren. Det vil være noen fine menn her i morgen kveld. Vi vil, alle av oss har en tid. . .

⁵ [Broder Branhams bror, Edgar Branham, sier, “Åh, kjære, vent! Jeg har fått et spørsmål å stille deg. Jeg glemte å fortelle deg. Men, mange mennesker her sa at du alltid har det travelt med å komme ut av møtet. Men i morgen kan du få all den tid du ønsket, fra syv til tolv, om du bare vil ta det. Nå, det var hva forsamlingen her ba meg å spørre deg om. Så nå kan du forklare det for dem, om du ikke ønsker det.”—Red.]

⁶ Vi vil holde nattverd ved midnatt, i morgen kveld. Jeg er sikker på at dere vil—dere vil like å ha. . . være med på det. Når resten av dem hoier og skriker, og roper, og drikker, og så videre, vil vi bare bøye oss ærbødig framfor Gud [Tomt spor på lydbåndet—Red.] og ta nattverden, og starte på året med vårt løfte, hjerter til Gud, i innvielse til Ham.

⁷ Og det vil være noen flotte talere her i morgen kveld, helt sikkert. Det er noen flotte. . . Broder fra Georgia er her oppe, broder Palmer, en vidunderlig taler. Broder Junior Jackson vil være her i morgen kveld; broder Beeler, broder Neville. Åh, du, åh du! Og bare videre og videre, fine Guds menn som vil være her, broder Wilbur Collins, og alle de brødrene som har gitt oss slike flotte budskap. Og kanskje andre vil komme innom, så vi vil forvente en herlig stund i morgen kveld.

⁸ Nå, min kone sa, “Ikke si dette,” men jeg må si det allikevel. Jeg er lei for at jeg sa *imperium*, denne morgenen, i stedet for en *dommer*. [lydlikhet: *empire* vs. *umpire*—Overs.] [Broder Branham og forsamlingen ler—Red.]

Billy, som sitter bak der, sa, “Nå er han i gang.”

9 Jeg sa, "Imperiet; han må ha et imperium." Jeg mente, en dommer.

10 Jeg er slik de sa om hollenderen, vet dere. "Og ikke ta meg for hva jeg sier, men hva jeg mener."

11 Jeg sa, "Jeg tror de forstår meg, etter alle disse årene." Dere vet, dette er omkring. . .

12 Det er tretti år jeg har vært bak denne talerstolen her. Tretti år i dette tabernaklet! Dere burde kjenne meg nå, skulle dere ikke? Åh, du! Min utdanning er virkelig begrenset. Men jeg—jeg vet jeg ikke kan tale, men jeg lager en oppriktig lyd for Herren.

13 Og, broder, jeg tror det var dr. Lamsa, fra Lamsa Bibelen, som var i oversettelsen, sa. . .

14 En gang jeg talte, og jeg visste ikke at han var der. Og han kom tilbake og talte om Urim Tummim, og så talte han om det Lyset. Og han sa, "Hva er i veien med disse menneskene i dag?" Og jeg sa. . . Han sa, "Grunnen til at folk, oversetterne, ikke kunne oversette Bibelen korrekt, som oversetterne prøvde å oversette til det vanskelige jiddisch. Og Jesus, som talte, talte i den vanlige klassen, akkurat slik folk i gaten talte."

15 Og, dere vet, det er et skriftsted over i Lukas, som sier, "De vanlige menneskene hørte Ham gladelig." Han talte på deres språk. Jeg håper det er slik, igjen.

16 Vi er glade for Herren. Nå, jeg vet, jeg ser de kvinnene står rundt om. Det er ille nok å se menn som står, enda mer de jentene og guttene, og kvinnene, og så videre, står langs veggene, og små barn. Men, vi har bare ikke tilstrekkelig med sitteplasser. Så, vi ber at, at neste gang vi har møtene, etter denne uken, etter denne gangen. . .

17 Dere vet, det neste som kommer opp, så langt vi vet, er disse Syv Segl. Og, om Herren vil, starter vi på dem umiddelbart så fort kirken er ferdig, bygget, så vi kan komme inn her. Vi kommer inn for en gjeninnvielse. Og kanskje alt fra en til to, og kanskje tre uker, direkte, møte nå, det nærmer seg de—de Syv Segl. Så, vi forventer en fantastisk tid i Herren, i løpet av den tiden. Og vi vil. . . Alle dere utenbys folk, vi vil sende dere kortene og alt, og la dere få vite nøyaktig tiden, kanskje en uke, eller to, før tiden.

18 Entreprenøren, slik jeg forsto Billy sa det i kveld, vil være ferdig den tiende dagen i februar. Vel, om han er ferdig den tiende, vil vi begynne omkring den femtende, da. Så, så fort som de er ferdige, vil vi begynne rett inn på det.

19 Gamle søster Kidd ringte meg, for en stund siden, og hun var nesten på gråten. Hun sa, "Broder Branham, vi prøvde så hardt å starte den gamle bilen, og den ville ikke starte. Så," hun sa, "be du at den vil starte, og jeg vil komme i morgen." Og hun sa, "Lurer på om jeg kan finne et sted å bo?"

20 Jeg sa, “Ikke bekymre deg, vi vil ha et rom til deg, søster Kidd, så fort du får . . .”

21 Du sa, “Velsignet være ditt hjerte.” Sa, “Du vet, om du skal ha møter til klokken tolv,” sa, “jeg vil ikke gå ut klokken tolv.”

22 Dere vet, hun og broder Kidd er omkring åttifem år gamle, begge to, og de er fortsatt i tjenesten. Vet dere hva de gjør? Har en kassettspiller, og de tar mine Taler og går fra sykehus til sykehus, fra hus til hus, og spiller disse båndene. Nå, om det ikke er, gir ikke opp! Det er å ikke pensjonere seg. Det er å holde på Troen, til enden, dø med et Sverd i hånden. Det er veien å gå. Det er slik jeg ønsker å gjøre. Uh-huh.

23 Og så, og hun sa, “Du vet, om jeg dro ut, langs hovedveien, klokken tolv,” hun sa, “og etter klokken tolv om natten, prøver å komme hjem, og alle de fulle djevlene,” hun sa, “kjører,” sa, “kommer inn alle veier, drikker.” Hun sa, “De demonene løper rundt,” hun sa, “jeg ville bli livredd.”

24 Broder Pat, hun er virkelig en liten gammel ting. Hvor mange kjenner søster Kidd? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Hun sitter her, det, bare ser ut som en hellig liten ting.

25 Og, når, bare tenk, flere år før jeg ble født (og jeg er en gammel mann), var hun oppe der i de fjellene, hun og broder Kidd. Hun ville vaske, hele dagen lang, på vaskebrettet, for å få femten eller tjue cents for en vask, for å sende ham ut et sted, den kvelden, for å forkynne. I de kullgruvene der oppe i Kentucky, hvor du . . . noen måtte passe på deg med en rifle, for å komme opp fjellet, dit du dro for å forkynne. Åh, du! Da, tenker jeg:

Må jeg bli båret hjem til Himmelen, på en blomsterseng av hvile,
Mens andre kjempet for å vinne prisen og
seilte gjennom blodige hav?
Jeg må kjempe om jeg må regjere; øk mitt
mot, Herre!

26 Det er, og jeg ønsker Hans støtte, ved Hans Ord. Det er det jeg ønsker i kveld. Nå, jeg antar opptakerne går nå.

27 [En broder sier, “Ikke glem barnevelsignelsen.”—Red.] Åh, ja. Jeg har . . . jeg er lei for det.

28 En liten søster hadde en baby her, denne morgenen, hun ønsket dedikert. Og jeg sa til henne at vi helt sikkert ville gjøre det i kveld, og nå. Og, i morgen kveld, vil vi ha barnevelsignelser, helbredelsesmøte, alt mulig som vi kan komme igjennom med. Vi har masse tid. Så, om den lille søsteren er her, og har sin lille.

29 Og jeg skulle ha noen folk som kom langveis fra, og var her denne morgenen for en privat samtale, og for noe. Og det var meningen de skulle møtes der inne denne morgenen, og

Billy måtte la dem vente til i kveld. Og han kunne ikke finne dem noe sted, ser dere, i kveld. Om du er her, søster, jeg har vært bak der en ganske lang stund, ventet, og så om han kunne finne damen. Det var to av dem, tror jeg, som var til en privat samtale fra langt utenfor landet. Så, vi—vi stoler på, om jeg går glipp av dere, vil jeg være i stand til å ta imot dere så fort jeg kan, kanskje i morgen kveld, når jeg kommer inn.

³⁰ Nå, jeg tror, er denne damen, som kommer, med den lille babyen med den—den blå genseren?

³¹ “Genser”? Meda, jeg—jeg—jeg mente ikke det, kjære, hva enn det er. Det ser ut som en liten kjole av noe. . . Genser, hvor mange vet hva en—en genser er? Vel, selvfølgelig. En gammel arbeids jakke, for meg. Så—så. . .

³² Vel, det er Dallas’ lille baby. Åh du, det er fint. Broder, vil du komme opp her. Unnskyld meg. [Broder Branham forlater mikrofonen og går til den ene siden av talerstolen—Red.]

³³ Vel, vel, jeg liker på en måte det lille båndet der, som du tok på. Hva er dets navn? [Faren sier, “Rebekah Lynn.”—Red.] Rebekah Lynn, L-y-n-n. Og hva—hva er deres etternavn nå igjen? Stayton. Rebekah Lynn Stayton. Er det riktig? Kan jeg få henne? [“Gjerne.”] Jeg vet det er litt vanskelig, å gi fra seg en som det. Så søt? Rebekah Lynn Stayton.

³⁴ Denne familien har vært igjennom mye. Denne lille, unge damen her, og hennes ektemann, helt nylig har begge blitt frelst og kommet til kjennskap om Herren. Og nå, i deres forening, har Gud gitt denne vakre, lille Rebekah, og de bringer henne til Herren.

³⁵ Nå, mange mennesker, de kaller uendelig. . . barnedåp, i metodistkirken og mange av de andre, og de stenker dem med vann når de er babyer. Nå, det er i orden, for mitt vedkommende. Men vi prøver alltid å stå nøyaktig med hva Bibelen sier vi skal gjøre. Og i Bibelen, der (nei) var det aldri en slik ting som å døpe et spedbarn; ingen steder ned gjennom historien, til den tidlige katolske kirken, så langt som vi vet om, som var så langt tilbake som Nicea Rådet.

³⁶ [Babyen roper ut “Ba!”—Red.] Så det er bare måten å si, “Amen” på. Det, ser dere, dere har. . . Ser dere, du må ha tolkningen.

³⁷ Så, men, i Bibelen, brakte de små barn til Jesus, så Han kunne velsigne dem. Og Han la Sine hender på dem og velsignet dem. Og, det, vi fortsetter fremdeles med det.

La oss nå bøye vårt hode.

³⁸ Vår Himmelske Far, denne unge damen og unge mannen kommer i kveld med denne nydelige lille Rebekah som har blitt gitt til dem, som deres ansvar, å oppdra i Guds formaning. Og de bringer henne i kveld for presentasjon til Herren. Og da moren

ga fra hennes armer til mine, da gir jeg fra mine armer til Deg, denne lille Rebekah. Gud, vær med henne og velsign henne. Velsign hennes far og mor. Må de alle leve trofaste, lange liv, og, om det er mulig, se Herren Jesu Komme. Må dette barnet vokse i kunnskapen om Herren. Og må, om det er en morgendag, må hun være et stort vitne for Deg. Gi det, Herre. Nå, om Du var her på jorden, ville disse damene og mennene brakt sine barn til Deg. Men vi, forkynnerne av Evangeliet, er Dine representanter. Så, vi gir Deg denne babyen, for et liv i tjeneste i Ditt Kongerike, i Navnet til Din Sønn, Herren Jesus Kristus. Amen.

³⁹ Velsigne deg, lille Rebekah! For en søt liten ting! Må Gud velsigne dere begge, og babyen, gi dere lange, lykkelige liv, i Guds tjeneste.

⁴⁰ Jeg vet ikke om jeg er sterk nok, eller ikke. Dette er virkelig en gutt. Hva er hans navn? [Moren sier, "Stanley Victor Cleveland."—Red.] Stanley. . . ["Stanley."] Stanley Victor. . . ["Cleveland."] Clayland? Clay-. . . ["Cleveland."] Cleveland. Lille Stanley, hvilket fint lite navn, og hvilken fin liten gutt! Vel, jeg antar, om. . . Kom opp der, Stan. Det en fin gutt? Å, du vet. Vi praktiserer ikke dette. Vi bare gjør dette, vet dere, og det er ikke noe formelt ved det. Det stemmer. Han er virkelig en søt liten fyr. Jeg glemte etternavnet. Jeg tror ikke jeg uttaler det riktig. ["Cleveland."] Cleveland. Ja vel.

La oss bøye våre hoder nå.

⁴¹ Himmelske Far, dette paret bringer denne babyen, lille Stanley Cleveland, for å bli dedikert til Herren Jesus. Og som pastoren her, i menigheten, og jeg, står sammen i enhet i Herrens arbeide, gir vi dette barnet til Deg for et liv i tjeneste. Du har gitt ham til moren og faren; og nå gir de ham til meg, til mine armer; og jeg gir ham fra mine armer til Dine. Gud, velsign hans far og mor. Velsign den lille gutten, og må de alle leve lange, lykkelige liv i tjeneste for Deg. Må barnet bli oppdratt i Guds formaning, til å tjene Ham, og frykte Ham, og elske Ham, alle sitt livs dager. Nå, de brakte barn til Deg, så Du kunne velsigne dem; og vi, med våre hender på barnet, velsigner ham i Herrens Navn. Og må han leve et langt, lykkelig liv med helse og styrke, for å tjene Deg. I Jesu Navn. Amen.

Gud velsigne deg, lille Stanley. Dere har fått en fin gutt der.

⁴² Nå vil jeg bare spørre om en liten tjeneste, fra småfolket og tenåringene. Og jeg vet det er vanskelig. Dere kan ikke stå stille veldig lenge, fordi beina deres får krampe. Men jeg nærmer meg noe i kveld som jeg aldri har gjort før. Og det er noe jeg skal tale over, jeg har aldri tenkt på å tale om en slik ting.

⁴³ Det er grunnen, denne morgenen, jeg ikke ønsket å bruke den tiden før Budskapet, og jeg ble ikke ferdig med å tale om mitt Absolutt, og jeg tror ikke jeg noen gang vil det. Jeg håper jeg aldri gjør det. Han er så vidunderlig!

44 Men, i kveld, skal jeg tale om noe som jeg ikke kjenner til. Og nå, det er litt av en ting, for en forkynner å si at han skal tale om noe som han ikke kjenner til. Men jeg kaster meg ut i det, så godt jeg kan, også, så denne menigheten kan forstå. Og jeg ville aldri, på noen måte, holde noe tilbake fra dere, som er nyttig.

45 Og så, dette lydbåndet, jeg antar guttene lager lydbåndet. Og om dere skulle få lydbåndet, hvem som helst som lytter til lydbåndet, husk, om noe er forvirrende, for deg, ikke si det uten at det er på lydbåndet. Ikke si noe i motsetning til det som er på lydbåndet.

46 Så mange skriver inn, om *Slangens Sæd*, og sier at jeg sa så-og-så. Jeg går og tar lydbåndet, spiller igjennom det. Jeg sa det ikke på den måten. Ser dere, folk feilvurderer ting.

47 Dere vet, Jesus, en gang etter Sin oppstandelse, vandret bortover stranden, med apostlene, og Johannes lente seg på brystet Hans. Og de sa, "Hva vil skje med denne mannen?"

Jesus sa, "Hva gjør det for dere om han lever til Jeg kommer?"

48 "Og det gikk ut et ord, at, 'Johannes ville leve til han så Jesu komme.'"

49 Og Skriften sier, "Men, Han sa det aldri på den måten." Dere skjønner, Han—Han sa aldri det. Han sa bare, "Hva gjør det for dere om han lever til Jeg kommer?" Han sa aldri han ville leve. Men, ser dere, misforståelse, det er så lett.

50 Og, nå, det er—det er ikke det at jeg fordømmer noen for å gjøre det. Fordi, jeg gjør det, selv. Og alle mennesker gjør det; om apostlene, som vandret med Herren, misforsto Ham. Og de forsto Ham aldri fullt ut.

51 Helt på slutten, sa de, "Se, nå forstår vi. Nå tror vi. Og vi er sikre på at ingen mennesker behøver å fortelle Deg noe, for Du vet alle ting."

52 Og Jesus sa, "Nå tror dere?" Skjønner? "Etter så lang tid, dere end-. . . Kom det endelig til dere, ser dere, at dere tror?"

53 Og det er bare menneskelig. Og vi er alle mennesker, så vi kommer til å misforstå.

54 Men om det på en måte er forvirrende for deg, spill lydbåndet på nytt. Lytt nøye da. Jeg er sikker på at Den Hellige Ånd vil åpenbare det for deg.

55 Da, de små barna, om dere bare vil holde deres "amener," barna. Bare vent bare en liten stund, for jeg—jeg ønsker dette skal mottas helt sikkert, for mange vil ikke få lydbåndet. Så, jeg vil dere skal være sikre på å få det. Og la oss nærme oss det, for, jeg vil si tretti-fem minutter, eller førti, bare så ærbødig som vi vet å gjøre det.

⁵⁶ Fordi, dette er en stor tid for meg. Det er hvor noe har skjedd, så jeg ikke vet hva jeg skal gjøre. Skjønner? Og jeg står i den mest forferdelige knipe jeg noen gang har stått i, i min tjenestes tid, som jeg vet om.

Så, la oss bøye våre hoder nå, før vi nærmer oss Ordet.

⁵⁷ Himmelske Far, da, for en stund siden, talte jeg over emnet *Anta*. Og *anta* er “å våge seg fram uten autoritet.” Og kanskje, i kveld, Herre, jeg har tatt på meg å tolke noe for folket, uten å ha en visjon om det. Derfor, Herre, sjekk meg, på de punktene som trenger å sjekkes; lukk munnen min, Herre. Du lukket løvens munn, i hulen med Daniel, så den ikke skadet ham. Herre, jeg ber, at, om jeg skulle prøve å tolke noe feil, har Du fortsatt makt til å lukke en munn. Men om det er Sannheten, da, Herre, velsign Det, og send Det ut. Og Du kjenner forholdene og hva som er for hånden. Og det er grunnen til at jeg kommer, like til dette siste øyeblikket, ved talerstolen, for å prøve å tolke disse tingene. Og jeg ber Deg om å hjelpe oss.

⁵⁸ Velsign denne lille menigheten. Denne gruppen som kommer her under dette taket, som er sammen med oss her i byen, kommer fra mange stater. Å, når kveldsskyggene faller, er vi så glade for å ha et sted å komme til. Når verden er så forvirret og ikke vet hvor de står, er vi glade, for at, “Herrens Navn er et mektig tårn, og de rettferdige løper inn i Det og er trygge.” Bare ikke så mange Ord, men en åpenbaring!

⁵⁹ Så, vi ber, Far, som Kveldslyset vil komme, ved solnedgang. Og vi tror at det er tiden som vi lever i, i solnedgangen. Og vi takker Deg høytidelig, Herre, av hele vårt hjerte, for de tingene som Du har gjort for oss. Og, Herre, ned igjennom tidene, takker jeg Deg for å la visjonene som Du har gitt, hver og en av dem helt nøyaktig, og enhver tolkning av drømmer har vært eksakt på den måten. Så, vi vet det bare kan være Deg, Herre; for vi er dødelige, alle født i synd, og det er ikke en god ting ved oss. Men, å tenke at Du kunne ta en slik ting, som et menneske, og vaske dem med Ordets vann og med Kristi Blod; og strekke fram den hånden på en slik måte, til personen ikke bruker sine egne tanker, men lar Kristi Sinn, som kjenner alle ting, lar Det komme inn og tale og bruke et tabernakel. Takk, Far.

⁶⁰ Vi velsigner nå Ditt Hellige Navn. Og vi velsigner denne lille gruppen, i kveld, i Ditt Navn. Vi velsigner pastoren, broder Neville, Guds tapre tjener. Vi velsigner diakonene, husbestyrerne, og et hvert medlem av Kristi Legeme, både her og rundt om i verden, i Herren Jesu Navn.

⁶¹ Åh, som vi ser denne mørke, forskrudde, forferdelige skyggen falle omkring kristenhetens ansikt, vet vi at tiden nærmer seg. Det vil bli en Bortrykkelse, og Menigheten vil bli tatt opp. Herre, la oss marsjere videre, ser til Opphavsmannen

og Fullenderen, Kristus. Gi det, Herre. Og som vi går framover nå, i Herren Jesu Navn, for å gjennomføre disse ting som har blitt lagt på våre hjerter, vi ber at Du må være med oss og hjelpe oss. Og ta ære av det, Herre, for vi overgir oss selv til Deg, med Ditt Ord, i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁶² Nå, om du har en blyant og papir, vil jeg gjerne at du skriver ned noe, som . . . eller hva du måtte ønske. Bare ha det klart. Og så, på lydbåndet, også, om du ønsker å notere ned skriftstedene, når som helst, for jeg tror det er Skriften som teller.

⁶³ Nå ønsker vi å lese en tekst i kveld, eller lese et skriftsted, ut av Åpenbaringsboken om Jesus Kristus. Og jeg tror at dette er Åpenbaringen om Jesus Kristus, som det står skrevet i Boken. Og enhver annen åpenbaring som vil være i motsetning til denne Åpenbaringen, vil være feil. Jeg tror det vil kreve sitat . . . sitering—sitering igjen. Enhver åpenbaring som ikke vil passe inn med denne Åpenbaringen, og bringe denne Åpenbaringen til lyset, er feil åpenbaring. Det må være Bibelsk.

⁶⁴ Nå, i det 10. kapittel av Åpenbaringsboken om Jesus Kristus, ønsker jeg å lese de få første versene, de syv første versene, 1 til 7. Og lytt nøye nå, og be for meg.

Og jeg så enda en annen mektig—en annen mektig engel som kom ned fra himmelen, innhyllet i en sky; og en regnbue var over hodet hans, ansiktet hans . . . som solen, og fottene hans som ildsøyler:

Og han hadde en liten åpnert bok i hånden sin: og han satte den høyre foten på havet og den venstre foten på landjorden,

Og så ropte han med høy røst, som når en løve brøler: da han hadde ropt, talte de sju tordener med sine røster.

Da de sju tordener hadde talt med sine røster, skulle jeg til å skrive: men jeg hørte en røst fra himmelen som sa til meg, sett Segl for de ting som de sju tordener talte, og skriv dem ikke.

Engelen som jeg så sto på havet og på landjorden, løftet hånden sin mot himmelen,

Og sverget ved ham som lever i all evighet, han som skapte himlene, og det som er i den, og jorden, og alt det som er på den, og havet, og alt det som . . . i det, at det ikke skulle være noe lenger tid:

Men i de dager til den sjuende engels røst, når han blir hørt, da skal Guds hemmelighet være fullendt, slik som han forkynte for sine tjenere profetene.

⁶⁵ Og min tekst, om jeg skulle kalle det dét, i kveld, er dette: *Er dette tegnet på enden, sir?*

⁶⁶ Vi vet alle sammen at vi lever i en—en herlig tid for Menigheten, men en forferdelig tid for den vantro. Og vi lever i en av de farligste tidene av alle, som noen gang har vært, siden verdens begynnelse. Ingen profet, ingen apostel, aldri, på noen tid, levde noen gang i en slik tid som vi lever i nå. Dette er enden.

⁶⁷ Det er skrevet på himmelen. Det er skrevet utover jordens overflate. Det er skrevet i alle aviser. Dette er enden, om du kan lese håndskriften. Profetene levde på den tiden da håndskriften var på veggen for en nasjon, men vi lever når håndskriften er på tidens vegg. Alle nasjoner, verden, alt, tiden er ved enden. Så, vi må granske Skriften, for å finne tiden vi lever i.

⁶⁸ Alltid, en sann Guds profet vil gå til Skriften. Derfor er han helt sikker på at det vil bli på den måten. I det Gamle Testamente, da profeter sa noe, det var alltid, et sted, en profet med Ordet, som sto med Ordet. Han så til Gud for visjoner. Og om hans visjoner var i motsetning til Ordet, da var hans visjon feil. Det er Guds vei for å få Sitt Ord til Sitt folk.

⁶⁹ Kan dere høre meg, langt der tilbake, bra? [Broder Branham tar en pause—Red.] Jeg vet nesten ikke hvor jeg skal starte.

⁷⁰ Nå, det har vært et stort privilegium for meg, å vite at dette tabernaklet var min første menighet. Det er en herlig ting. Og jeg skal aldri glemme, selv om jeg. . . Jesus drøyer og jeg ville leve til jeg ble hundrevis av år. Jeg husker den dagen jeg la ned hjørnesteinen, der på hjørnet; og visjonen Han ga meg den morgenen, om dette tabernaklet. Og dere husker det alle sammen. Det er skrevet i bøkene. Og det har absolutt blitt oppfylt, etter bokstaven, ikke en bit av det mangler.

⁷¹ Og, nå, jeg tror ikke det er noe som Han har talt, alle disse årene av livet mitt, som jeg har talt til folket, som ikke har skjedd. Og mange mennesker har kommet med drømmer, som Han har latt meg, ved Sin nåde, tolke for folket. Og mange har kommet med drømmer og med problemer som jeg ikke var i stand til å tolke.

⁷² Men jeg har ikke prøvd å presentere for dere folk en gimmick som har alle svarene. Jeg har prøvd å være ærlig og å fortelle dere det som var Sant, og jeg kunne bare fortelle dere det slik Han fortalte meg. Og så når det kom til meg, da kunne jeg fortelle dere det.

⁷³ Og jeg ønsker å advare dere. I denne tiden som vi lever i, er det mange. . . Ikke—ikke for å si noe imot folk. Men når du ser en person som har svaret på alle ting, er det i motsetning til Ordet.

⁷⁴ Jesus sa, “Det var mange spedalske i Elias dager, men bare én ble helbredet.” I alle de årene, åtti eller flere, som Elias levde, og en spedalsk ble helbredet. Mange enker i Elisas

dager, men han ble bare sendt til én. Og vi finner ut at det er mange ting som Gud gjør, og som Han ikke åpenbarer til Sine tjenere. Og ingen tjener er større enn sin Herre.

⁷⁵ Og, så, Gud vil ikke dele Sin ære med noen. Han er Gud. Og når en tjener kommer til et sted der han prøver å ta Guds plass, da tar Gud hans liv og flytter ham avgårde et sted, eller noe. Vi må huske på det.

⁷⁶ Nå, i disse visjonene og tolkningene, jeg kan ikke fortelle tolkningen av en drøm før jeg ser nøyaktig, ved visjon, hva drømmen var. Og mange av dere vet at dere har fortalt meg deres drøm, og ville ikke engang fortelle alt. Og da jeg så drømmen komme tilbake til meg, snudde jeg meg rundt og fortalte deg at det var mye av den du utelot, så fortalte deg hva du utelot av den. Dere vet det stemmer. Om det stemmer, si "Amen." Amen. [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Tingene som dere ikke fortalte meg. Derfor, ser dere, om . . . Som Nebukadnesar sa, "Om ikke du kan fortelle meg hva jeg drømte, hvordan skal jeg da vite om du har tolkningen av den?"

⁷⁷ Men alle disse inntrykkene, vi må ikke ta dem og si, "SÅ SIER HERREN." Vi må ikke gjøre det. Vi må ha en direkte røst, et svar fra Gud, før vi kan si det er Gud. Ikke et inntrykk, ikke en følelse, uansett hvor mye den pulserer.

Du sier kanskje, "Jeg tror det kan være på denne måten."

⁷⁸ Men når du sier, "SÅ SIER HERREN," er det ikke deg. Følg med på plattformen. Har dere noen gang sett det feile? SÅ SIER HERREN er perfekt, har aldri feilet. Og så lenge det er SÅ SIER HERREN, kan det ikke feile.

⁷⁹ Men, så langt, har Han beskyttet meg, for jeg har ventet på Ham. Jeg har ikke prøvd å søke popularitet, eller tom ære fra mennesker. Jeg har prøvd så godt jeg kan å leve ydmykt, og leve et slikt liv som jeg tror en kristen skal leve. Og jeg har ikke vært i stand til å gjøre det ved meg selv, men Han har gjort det inntil denne dag. Som jeg sa, at Han er den ene som har ledet meg.

⁸⁰ Mange ting kunne blitt sagt på denne måten, men det ville ta for lang tid. Men dere er alle klar over disse tingene. Og den eneste grunnen til at jeg fikk dere til å si "amen," for en stund siden, dere som har fortalt meg drømmer, da jeg kom og fortalte dere hva dere utelot, er fordi dette Budskapet blir tatt opp. Folk fra alle nasjoner vil høre dette. Og når de hører det "amen," da vet de at det er stemmer der, som sitter under denne tjenesten, som vet bedre enn å gjøre noe som er galt, eller å si "amen" til noe som er galt. *Amen* er "La det skje." Det har sanksjonert det.

⁸¹ Nå, hele mitt liv, siden jeg var en liten gutt, har det vært noe som har plaget meg. Og jeg har hatt et veldig merkelig liv, vanskelig å forstå. Til og med min kone klør seg i hodet og sier det. "Bill, jeg tror ikke det er noen som kan forstå deg."

⁸² Og jeg sa, “Jeg forstår ikke meg selv.” Fordi, jeg legger, overga meg selv til Kristus, for mange år siden. Han leder. Jeg prøver ikke å forstå det. Jeg går bare der Han leder, så godt jeg kan.

⁸³ Jeg er takknemlig for en fantastisk kone og barn, og for min kone og mine barn som har tillit til at jeg ikke vil fortelle dem noe som er galt. Det, tror de. Hver gang du forteller dem noe, holder de seg rett med det. De vet at jeg ikke vil fortelle dem noe som er galt.

⁸⁴ Og vil jeg fortelle et av Guds barn noe som er galt, da? Ikke med vilje. Nei, sir. Gud ønsker Sine barn under den rette slags opplæring. Og være ærlig med dem, og sannferdig med dem, og Han vil velsigne det, tror jeg.

⁸⁵ Nå, hele tiden, ned igjennom reisen, har det vært ting som har skjedd, som jeg ikke kunne forstå. Og en av tingene som jeg ikke kunne forstå, var da jeg var en liten gutt og de visjonene kom over meg. Og jeg så dem og fortalte mine foreldre de tingene som kom til å skje. De trodde jeg bare var nervøs. Men, det rare var, det skjedde nøyaktig slik Det sa det.

Du sier, “Var det før din omvendelse?” Ja.

⁸⁶ “Gaver og kall er uten omvendelse,” sier Bibelen. Du er født inn i denne verden for en hensikt. Og du gjør ikke... Din omvendelse bringer ikke gaver; de er forutbestemt til deg.

⁸⁷ Nå, langs veien, og da jeg var en liten gutt, var min lengsel... jeg var misfornøyd i det landet jeg bodde i. Jeg lengtet, på en måte, etter å reise vest.

⁸⁸ Og jeg ble operert på, da jeg ble skutt, da jeg var en liten gutt. Og da jeg våknet, etter den første bedøvelsen, trodde jeg at jeg var i pine, gikk ned. Eteren hadde slått meg ut. Og jeg hadde vært borte i åtte timer, tror jeg. De var bekymret for om jeg kom til meg selv igjen. De hadde en stor operasjon, uten penicillin. Blod; begge beina nesten skutt av, med ei hagle. En liten guttevenn lot sitt gevær gå av.

⁸⁹ Og så omkring syv måneder senere, tok jeg en annen bedøvelse. Og da jeg våknet fra den bedøvelsen, trodde jeg at jeg sto ute på vestprærien. Og et stort gyllent kors på himmelen, og Guds herlighet skinte ned ut av det. Jeg sto der som *dette*.

⁹⁰ Da Lyset, som dere ser på bildet i kveld, som har blitt bevist å være et overnaturlig Vesen, ved vitenskapelig forskning; for meg, Det var det samme lyset som slo ned Paulus. Det var det samme Lyset som ledet Israels barn, om natten. La dere merke til her, denne Engelen? “Han var kledd i en Sky.” Ser dere, Han var “en Sky om dagen.” Nå, det samme Lyset.

⁹¹ Som til folket som ikke forstår, først trodde at det var feil, at jeg bare sa det. Men Den Hellige Ånd skjulte det vitenskapelige utstyret, og folket der, for en stadfestelse, og tok bildet av Det, flere ganger.

⁹² Jeg sa, “Jeg ser en person som er skygget til døden,” svart skygge over dem. Noen få uker siden da jeg var i en by. Og mens vi talte, dere skal—dere skal ikke ta bilder, vet dere, mens det blir talt. Og da . . . Samme var det da det ble tatt; men noen hadde et kamera. Og jeg sa til en dame som satt der ute, en fremmed. . . Jeg var i—i Southern Pines. Jeg sa, “Det er en skygge over denne Fru Så-og-så.” En dame som jeg aldri i mitt liv har sett. “Du kom nettopp fra legen; og to kreftsvulster, en på hvert bryst, og du er gitt opp. Du er skygget med en svart hette, til døden.”

⁹³ Og Noe sa til en søster som satt ved siden av, som hadde et blitzkamera, sa, “Ta bildet.” Og hun ville ikke gjøre det. Likevel, “Ta bildet,” Og hun lot fortsatt være. Og så kom det igjen, og hun grep bildet. . . og tok bildet. Og der er det, vitenskapelig. Det er på oppslagstavlen; svart hetteskygge.

⁹⁴ Så, da damen trodde og bønn ble fremsagt, et bilde tatt rett bak det, klart. Jeg sa, “Skyggen har forsvunnet.” Skjønner? Damen lever, ved Guds nåde.

⁹⁵ Ser dere hva jeg mener? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Om du vil fortelle sannheten, blir du kanskje ledd av for en stund, du blir kanskje misforstått for en stund. Men, Gud vil stadfeste det, at det er sannheten, om du bare vil stå med det. Skjønner? Bare hold fast. Det kan ta år, men, som for Abraham og andre, men Han vil alltid gjøre det til sannheten.

⁹⁶ Når den Engelen der . . . Og jeg antar, i tillegg til min kone, er det folk her i kveld, fra tretti år siden, som sto nær da Det kom ned. Er det noen i forsamlingen nå som var der da Herrens Engel, som kom ned på elven første gangen, foran folket? Løft opp deres hender. Ja, der er de. Ser dere? Nå, jeg ser fru Wilson løfte opp sin hånd. Hun sto der. Min kone, der, hun var der. Og jeg vet ikke hvem noen av de andre er, som sto på bredden der, foran mange, mange mennesker, da jeg dømte klokken to på ettermiddagen.

⁹⁷ Og rett ut av en messingfarget himmel, hvor det ikke hadde vært regn på mange uker, her kom Han med et brøl, og sa, “Som Johannes Døperen var sendt, som forløper for Kristi første komme, er du sendt med et Budskap, som forløper for Kristi andre Komme.”

⁹⁸ Mange menn, fra forretningsmennene, byen, sto på bredden, spurte meg hva Det betydde. Jeg sa, “Det var ikke for meg. Det er for dere. Jeg tror.” Hm-hm. Videre gikk Det. Og da den Engelen reiste, om dere kan huske det, reiste Han vestover da Han gikk opp; rett ut, opp, over toppen av broen, og reiste vestover.

⁹⁹ Senere, møtte jeg en astronom, som er en vismann. Og de fortalte meg om en stjernekonstellasjon som hadde kommet sammen i en viss konstellasjon.

¹⁰⁰ Da, de vise menn i Babylon så ned mot Palestina, disse tre stjernene i en konstellasjon. Dere har hørt meg fortelle om det, mange ganger. Vet dere at det er bevist, de siste ukene, å være sant? Broder Sothmann, du har den avisen med deg i kveld, hvor enn du er? Det er i avisen, en side av en søndagsavis, niende desember. Det, en reporter reiste over dit, og de gravde opp alle disse tingene. Og vi lever faktisk nå, bevist, at vi er . . . Dette året som kommer nå er 1970. Syv år forsinket, ved å grave opp steiner, og bevise at det er feil. Det er senere enn du tror. Jeg så ikke broder Fred, forresten. Broder Sothmann, er du her? Har du avisen med deg, broder Sothmann? Du har. Han har avisen. Kanskje i morgen kveld vil jeg ha deg til å lese det. Vi har ikke tid, i kveld. Så, dere kan se.

¹⁰¹ Og, legg merke til, nøyaktig. De vismennene, jødiske vismenn oppe i Babylon, studerte stjernene, så de stjernene falle inn i sin konstellasjon. Og da han gjorde det, visste de at Messias var på jorden. Og her kom de, inn til Jerusalem, syngende. To års reise! "Hvor er Han som er født som jødernes Konge?" Opp og ned gatene gikk de. Og, hvorfor, Is- . . .

Israel lo av dem, "Disse gjengene av fanatikere!" De visste aldri noe om det, men Messias var på jorden. Og nå vet dere resten av historien, hva de sa.

Nå, vi vil lese det, i morgen kveld.

¹⁰² Nå, kommer til dette, at visjonene aldri feiler, fordi de er fra Gud. Og langs hele reisen, har det vært noe som trekker meg, som sliter på meg.

¹⁰³ Så, da den vismannen fortalte meg disse tingene, da jeg bare var en gutt, skogvokter; eller før det, tror jeg det var, om disse tingene. Og det skremte meg, fordi jeg var redd for hva vismannen var. Men senere fant jeg ut at vismennene i Bibelen hadde rett, for Gud erklærer det i himmelen før Han erklærer det på jorden, ser på de himmelske legemene.

¹⁰⁴ "Gud gjør ikke forskjell på folk, av alle nasjoner," sa Peter. Nå, men de som frykter Ham, i alle nasjoner, aksepterer Gud. [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

¹⁰⁵ Og vi finner ut, da, jeg prøvde å gi slipp på den tanken. Men, åh, det ville tatt timer, å gå inn, hvordan den konstant beveget seg den veien, beveget seg den veien. Men jeg var redd for det.

¹⁰⁶ Denne vismannen sa til meg, "Du vil aldri ha suksess i øst." Sa, "Du ble født under et tegn." Og sa, "Du. . . Det tegnet, den konstellasjonen, når de krysset, langt der ute, dagen du ble født, hang de vestover. Og du må reise vestover."

Jeg sa, "Glem det."

107 Jeg—jeg hadde ikke noe å gjøre med det. Og hele tiden, skjønt, allikevel, det tok det ikke ut av mitt hjerte.

108 Så, da jeg var der oppe den kvelden, angående disse visjonene. Jeg kunne ikke forstå dem. Mine baptist-brødre fortalte meg at det var av djevelen. Og så da den Engelen kom til syne, la Han det helt inn i Skriften, og sa, “Som det var da!”

109 Da prestene kranglet om ting, visste ikke noe om hva slags kapper de skulle ha på seg, og klær og alt mulig, og kranglet om sine forskjeller; fulgte vismennene Kristi stjerne.

110 Da forkynnerne sa at Jesus var en bedrager, en Beelsebub; reiste en djevel seg opp og sa, “Vi vet hvem Du er, Guds Hellige. Hvorfor kommer Du for å plage oss før tiden?”

111 Da Paulus og Silas kom ned, forkynte Evangeliet. En liten spåkone satt på gaten. . . Og forkynnerne i det landet sa, “Disse mennene er bedragere. De river i stykker våre menigheter, og så videre, snur verden opp ned, med deres ødeleggelser.”

112 Men hva skjedde? Den lille magikeren, den lille spåkonen, sa, “Disse er Guds menn, som forteller oss livets vei.” Og Paulus irttesatte den ånden i henne. Han trengte ingen hjelp til å vitne om hvem han var.

113 Jesus ba dem alltid om å tie stille. Men det viser at, noen ganger, vet djevler mer om Guds ting enn forkynnere gjør; de blir så kirkelig bundet. Det var slik, i Bibelen, og Gud forandrer seg ikke.

114 En dag, jeg kom ned, for fem år siden, fra broder Normans, jeg kjørte nedover veien. Og jeg hadde bare et møte der oppe, og Herren Gud kom til syne for meg i en visjon. Og jeg satt foran porten min, her oppe ved huset mitt. Og det så ut til å være dårlig vær.

115 Mange av dere vil huske visjonen. Den er skrevet i visjonsboken min. Jeg skriver dem ned så jeg kan være sikker på at jeg ikke glemmer dem.

116 Og i denne visjonen så jeg, det var noe som hadde kommet gjennom kjørebanelen, og det var steiner som lå over hele tunet mitt. Og det var veihøvlere og skrapere, opp og ned kjørebanelen, og trær hadde blitt saget ned og dratt opp med røttene. Og jeg begynte å svinge inn porten, og den var helt blokkert med steiner. Og jeg kom ut, for å si til mannen, “Hvorfor slik?”

Og han ble veldig fiendtlig, viste meg bakover, og sa, “Slik er det med dere forkynnere!”

117 Jeg sa, “Jeg spurte deg bare, ‘Hvorfor gjør dere dette?’ Dere—dere kommer over på min side av gaten, her. Hvorfor gjorde dere dette?” Og han slo nesten til meg, og viste meg bakover.

118 Og jeg tenkte, “Jeg vil bare fortelle ham at han ikke vet hva han snakker om.”

119 Og en Røst talte, sa, “Ikke gjør det. Du er en forkynner.”
Og jeg sa, “Det er sant.”

120 Og jeg snudde meg rundt, og, til høyre for meg, stående foran porten, var en gammel prærieskonnert. Dere vet hva, en tildekket vogn, med hester spent til den. Og sittende på motsatt side av førersiden var min kone. Jeg så bakover i bakrommet, og mine barn satt bak der. Jeg klatret opp på vognen. Jeg sa til min kone, “Kjære, jeg har holdt ut alt jeg kan klare.” Og jeg tok opp tømmene og trakk i lederhesten, og begynte å reise vestover.

121 Og en Røst sa til meg, “Når dette skjer, dra da vestover.”

122 Broder Woods, entreprenøren her i menigheten vår, og husstyrer. Hvor mange husker visjonen nå, husker jeg fortalte dere? Sikkert. Det er skrevet ned på papir. Og jeg sa til broder Woods. . . Han kjøpte, fra menigheten, denne eiendommen imellom der. Og han skulle bygge et steinhus der. Jeg sa, “Ikke gjør det, broder Woods, for de vil aldri gi deg pengene dine for det. Muligens, kanskje. . .” Det er flere år siden, fem år siden. Jeg sa, “De kommer til, kanskje, føre den bruen gjennom her, og de steinene er muligens kjelleren min sprengt i stykker, og gangstien min og ting, som ligger her ute.” Isteden for å være steiner, var det biter av betong. “Og så kommer de til å legge den ned her, for de sa i avisen at det var det de prøvde å gjøre.” Vel, han bygde det ikke. Til slutt bestemte de, omkring ett år senere, eller to, de skulle føre den gjennom, ned *denne* veien. Så det avgjorde det, så jeg bare glemte det, og lot det gå.

123 Nå, det rare skjedde omkring for et år siden. Jeg hadde møter en kveld ned hos broder Junior Jackson. Sitter rett her, en metodist forkynner som har mottatt Den Hellige Ånd, og blitt døpt i Jesu Kristi Navn, og er pastor i en av våre søster menigheter.

124 Bare for å vise dere hvordan Gud handler med disse menneskene, jeg sier dette av hele mitt hjerte. Jeg vet ikke om noen forsamling i hele verden, en forsamling der de kommer sammen, hvor jeg tror Guds Ånd er, enn i denne forsamlingen. De har sine forskjeller. De er så visst ikke oppe der de skulle være, ingen av oss, men de er så nærme som noen andre jeg vet om.

Jeg vil vise dere, visste hva som skulle skje.

125 Broder Jackson drømte en drøm. Han kunne ikke komme fra den; og jeg forlot menigheten hans, og han kunne bare ikke holde det ut.

126 Hvor lenge siden er det, broder Jackson? [Broder Jackson sier, “Jeg hadde drømmen i februar i ’61, broder Branham.”—Red.] Februar i ’61, hadde han drømmen.

127 Og han kom til meg, og han sa, “Det er noe på mitt hjerte. Jeg må fortelle deg det, broder Branham.”

Jeg sa, “Kom igjen, broder Jackson.”

128 Og han sa, “Jeg drømte en drøm.” Og der var det! Jeg satt bare stille, og jeg lyttet og så. Han sa, “Jeg drømte at det var en stor høy ås, som ute på et jorde, hvor det var engrapp eller noe.” Og sa, “På toppen av denne åsen, hvor vannet hadde vasket bort jorden, var det en toppstein, på toppen av åsen, som toppen av fjellet. Det var stein; ikke gress. Og der vannet hadde vasket ned, hadde det kuttet noe slags skrift på disse steinene. Og du sto der, tolket denne skriften på disse steinene.” Og sa, “Vi alle,” og her er slik han la det fram, sa, “brødrene fra Georgia, og fra rundt over alt, vi alle sto sammen der, lyttet til deg som tolket den mystiske skriften på disse steinene, det fjellet.”

129 Og sa, “Så tok du opp noe, som fra luften, noe som lignet et brekkjern, eller—eller et kubein.” Var det ikke, broder? “Noe slikt, et brekkjern, virkelig skarpt.” Og sa, “Det, hvordan du gjorde det, vet jeg ikke.” Og sa, “Du slo toppen av det fjellet, rev det i stykker, og løftet toppstykket av det. Det hadde fasong som en pyramide. Og du rev av toppen av den.” Nå, det var måneder og måneder og måneder før pyramide-Budskapet ble forkynt. Og sa, “Under det var hvit stein, granitt. Og du sa, ‘Solen, eller lyset, har aldri skint på Dette før. Se inn på Det. Se på Det.’”

130 Og det er riktig, fordi, under skapelsen av verden, verden ble formet før det var lys. Vi alle vet det. Gud beveget seg over vannet. Og—og så, i begynnelsen, talte Han for lys. Og, naturlig, der nede, på den tiden da skapelsen var, det lyset hadde aldri kommet på den steinen.

131 Og han sa, “Se på Dette. Lys har aldri kommet på Det før.” Og da de alle sto opp, og jeg ba dem om å se på Det, og de alle kom opp for å se inn.

132 Men han sa, mens de så inn, han så ut gjennom øyekroken sin, tror jeg det var, og så på meg. Jeg tok av til en side, og begynte å gå mot vest, mot solnedgangen; kom opp en åskam, gikk ned en åskam; kom opp en åskam, gikk ned en åskam; ble mindre og mindre, og gikk helt ut av syne.

133 Og han sa, da, da jeg gjorde det, sa han, “Da snudde brødrene seg rundt, etter en stund, sa, ‘Forsvant han? Hvor gikk han?’” Og sa, “Noen tok av *den* veien; noen tok en vei, og noen en annen.” Men, noen veldig få sto og så fortsatt på det jeg hadde bedt dem om.

134 Legg nå merke til tolkningen av drømmen. Som, jeg fortalte ham aldri en eneste ting, eller noen av disse fortalte jeg det til, ingen av dem. Men, jeg sa, “Ja.” Og hjertet mitt, skalv. Jeg så. Nå, den mystiske skriften. . . Vent, jeg vil bare la det ligge litt.

135 For ikke lenge siden, broder Beeler. . . Broder Beeler er vanligvis med oss. Er du her, broder Beeler? Ja, bak her. Billy sa, "Broder Beeler er helt oppskaket. Han hadde en merkelig drøm."

136 Jeg gikk til broder Beeler, og han sa, nede i huset sitt en kveld, da jeg dro til noen tilkallinger. Og han sa, "Broder Branham, jeg hadde en merkelig drøm." Sa, "Jeg drømte at jeg dro nedover et vannstryk, mot vest. Og det var en vei på venstre side. Og jeg var på den venstre siden, gikk vestover på veien, så det ut som, samlet inn kyr. Og på den høyre siden, la jeg merke til etter jeg kom ned der, der var du. Og du samlet sammen en stor flokk med kyr, og det var rikelig med fór over der." Og sa, "Så tok du disse kyrne og begynte å ta dem tilbake opp elven." Og, tilsynelatende, må jeg ha nikked til ham at han skulle se etter de kyrne. Og han sa, "Nå, det vil være lett for de kyrne, jeg vet de vil gå den veien med minst motstand. Men broder Branham vil at de skal bli på den høyre siden av den elven, så jeg vil gå tilbake opp denne veien og holde dem fra å komme over elven på denne siden, og holde dem på den siden." Men, han la merke til, jeg fulgte aldri etter kyrne, men gikk videre, vestover. Han sa, "Han må se etter dyr som har kommet bort."

137 Ikke før hadde han fortalt drømmen, så jeg den. Og så, legg merke til, han sa han ble litt usikker på meg, så han gikk tilbake for å se. Og sa jeg kom til et stort fjell, og plutselig forsvant jeg. Og han lurte på hva som var galt. Han gikk ned. Og da hadde han en liten bekk ved siden av seg, som delte seg mot venstre. Jeg tror det stemmer, broder Beeler. Ja. Og han la merke til fra. . . Og over på min side var en forferdelig foss. Og da tenkte han at jeg kunne ha falt i den fossen og—og omkommet. Så la han merke til, og han sa han så seg rundt, han så virkningene av disse fossene, hadde gått ned *denne* veien og forårsaket en artesisk brønn til å sprute opp, men vannet gikk ikke tilbake ned i bakken. Han så over den lille grenen, eller lille bekken, og han så noen små dyr med runde ører. Og sa, "Jeg tror jeg vil ta en." Og han krysset over.

138 Da kom han til å tenke på meg. Og han gikk opp på en liten knaus, for å se utover og se om det var en bitte, liten, smal hylle, vet dere, som jeg kunne ha gått rundt. Men, sa, "Det var ingen ting der." Og han ble bekymret. Han sa, "Hva skjedde med vår broder? Lurer på hva som skjedde med broder Branham?" Og da han ble redd, sa han at han hørte meg snakke. Og jeg sto på toppen av et fjell. Og fortalte broder Beeler tolkningen av en drøm som jeg hadde gitt ham for ikke lenge siden, og ba ham å vente på Herren, at en dag ville jeg møte ham på en øy. Og der var han.

139 Nå, tolkningen av den drømmen er dette. Fordi elven var stor, var det livets elv. Jeg dro vestover på den, det gjorde også han; fordi, han var på en vei, han ble liten. . . nedover denne veien.

Og på den andre siden var det masse gress, men masse kratt, og torner, og jungel; men der inne var det mye gress. Og det er slik vi leter etter Herren, og Herrens Mat, gjennom vanskeligheter. Samle kyrne; var denne menigheten; holde dem på den siden. Kyr vil faktisk gå på den lette vei, denominasjonen, om de kan; som, veien representerte denominasjon. Jeg ledet ham tilbake opp veien, for å se til at de ikke gikk til noen denominasjon.

¹⁴⁰ Fordi han så en mur som var helt umulig å passere, som holdt meg fra å reise vest, var den skattesaken med regjeringen. Ingen kan forstå hvordan jeg noen gang kom ut av det. Det var en mur som blokkerte for meg, men Herren har tatt meg gjennom den, og jeg var over det. Jeg vil møte deg, broder Beeler, på øyen.

¹⁴¹ Så nå, da, rett etter det, broder Roy Roberson. Broder Roy, er du her i kveld? Ja, jeg—jeg tror. . .Hva? [En broder sier, "Over på siden."—Red.] Over på siden. Han ringte meg, og han hadde en drøm. Og han drømte at vi samlet kyr. (Nå, det er den tredje.) Samlet sammen kyr. Og det var gress, helt opp til buken, masse mat. Alle vi brødrene var sammen. Og vi kom til et sted for middag, og broder Fred Sothmann reiste seg opp og sa, "Elias, den store profeten, vil tale herfra i dag, ved middagstid." Og så da vi alle hadde middag, gikk alle bort, og han lurte på hvorfor de ikke ventet på å høre Det bli talt.

¹⁴² Nå, se hvordan det nøyaktig passer inn med broder Jackson! Ser dere, det treffer nøyaktig, nøyaktig, hva broder Beeler sa! Ingen ventet, for å finne det ut.

¹⁴³ Legg merke til, rett etter det. Søster Collins, er du her? Søster Collins drømte en drøm om å være her i kirken, og det var et bryllup som skulle finne sted. Og da hun gjorde det, så hun Brudgommen komme inn, perfekt; men Bruden var ikke spesielt perfekt, enda det var Bruden; nå, det er Menigheten. Og det var som en nattverd, eller et—et møte som foregikk her, som en middag blir satt. Og det på en måte satte henne ut fordi broder Neville serverte en middag i kirken, men hun sa det var den beste Maten hun noen gang hadde sett. Hun var så sulten. Men hun tenkte kanskje det, i drømmen, at han ikke skulle servert Det, og hun og broder Willard skulle gå opp til Ranch House og spise. Og da de gjorde det, gikk Lyset på høyrehånd ut. Nå, dere vet hva Det er.

¹⁴⁴ Nå, Maten. Bruden er ikke perfekt, men Brudgommen er perfekt. Bruden er ikke perfekt enda, men Maten som ble gitt var ikke ordrett mat, det er den åndelige Mat som dere har hatt, hele tiden.

La meg stoppe her ved den fjerde drømmen, bare et øyeblikk.

¹⁴⁵ Husker dere ikke, broder Fred Sothmann, broder Banks Woods, da vi var ute i Arizona i fjor, da vi var ute og jaktet

på javalina-villsvin, og Herren talte? Vet dere ikke de tingene Han har gjort perfekt, viste hva som ville skje, da vi gikk langs veien? Om det er riktig, dere to brødre si, "Amen." [De to brødrene sier, "Amen."—Red.] Glipper aldri.

¹⁴⁶ Og jeg så i en visjon mens vi kjørte, en dag, en—en visjon fra Herren kom til meg, og jeg gjorde meg klar til, på den tiden, da jeg kom hjem igjen, for å dra utenlands. Og da jeg dro utenlands, vel, jeg så på skipet . . . eller på siden av en sjø, hvor skipene dro ut. Og der var en liten, lav mann der, og han sa, "Jeg har gjort klar en båt til deg, broder Branham." Og det var en bitte liten kano, omkring—omkring en fot lang, men den var snøhvit. Og han sa til meg, "Denne er til deg for å krysse over i."

"Åh," jeg sa, "den—den—den er ikke tilstrekkelig."

¹⁴⁷ Han sa, "Den vil gå førti miles i timen, opp og ned *denne* veien." Det er, opp og ned langs bredden.

¹⁴⁸ "Men," jeg sa, "den vil ikke ta meg over." Og da så han ned, og sa, "Reis som de reiser." Og jeg så, og der var broder Fred Sothmann og broder Banks Woods, satt i en kano som var malt grønn, med noe camping-utstyr bakerst i den. Broder Banks med en oppbrettet hatt som *dette*; broder Fred med sin festet på lueskjermen. Og han sa, "Reis som dem."

Jeg sa, "Nei. Jeg vil ikke."

¹⁴⁹ Og denne mannen sa til dem. Den lille mannen sa, "Er dere båtførere?"

Broder Banks sa, "Ja." Broder Fred sa, "Ja."

¹⁵⁰ Men jeg sa, "De er ikke. Jeg er en båtfører, og jeg vet jeg ikke ville gått for akkurat det, og jeg er sikker på at jeg ikke ville reise på den måten."

Sa, "Vil du ikke dra med dem?"

Jeg sa, "Nei. Nei."

¹⁵¹ Vel, jeg snudde. Og, da jeg gjorde det, viste den lille mannen på kaien seg å være min gode broder, broder Arganbright.

¹⁵² Og jeg gikk tilbake inn i denne visjonen, og der var en liten, lang bygning. Og så sa en Røst til meg, (Og dere alle husker dette, eller mange av dere.) En Røst sa til meg, "Bring inn Mat. Lagre Det inn. Det er den eneste måten å holde dem her, er å gi dem Mat." Og jeg brakte inn, hadde brakt inn, enorme store tønner fulle av de fineste gulrøtter og de fineste grønnsaker, og ting, jeg noen gang har sett. Husker dere nå, visjonen? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

¹⁵³ Nå, og jeg fortalte dere senere hva tolkningen var. Det var meningen at jeg skulle dra til Zurich, Sveits, med broder Arganbright, for møter over fem kvelder. Jeg fortalte brødrene før det skjedde, "Jeg kommer ikke til å reise." Og jeg var nede med broder Welch Evans der nede, da Det ga tolkningen.

154 En kveld, jeg tror broder Welch kom og hentet meg, vi dro på en fisketur, og sa at broder Arganbright ringte til meg. Jeg sa, "Ja vel, her er det. De kommer til å ta meg av." Og mange ganger . . .

155 Ikke via broder Miner; han er en av de beste venner. Men noen ganger, om de bare kan . . . Hvis de tenker at du kommer til å forkynne noe som er imot deres lære, sier de bare at du vil være der, for å få vennene dine dit. Og de sier . . .

156 Broder Arganbright ringte meg opp og sa, "Broder Branham," akkurat det Ånden sa. Sa, "Kom igjen, ta med deg din kone," sa, "for du komme ikke til å måtte forkynne så mye," sa, "for jeg tror de bare har fått deg for en kveld." Og sa, "Du trenger kanskje ikke å forkynne den ene."

Og jeg sa, "Nei."

157 "Vel," sa, "kom igjen, du og din kone, kom igjen alle sammen, skjønner, og om du gjør det, vil jeg ta deg på en tur. Åh, min kone, din kone, og dem alle, vi vil dra opp gjennom Sveits, over til Palestina."

Jeg sa, "Nei."

158 Jeg hadde tolkningen. Jeg fortalte broder Welch, eller broder Fred og dem, "Jeg vil svare dere på morgenen, men først må min kone si noe." Og da jeg ringte henne, nektet hun å reise. Jeg sa, "Her er det." Skjønner?

159 Nå, den lille, hvite båten var det ene møtet. Det er greit å dra hvor som helst her, ved bredden, med et møte, men det er ikke nok, selv om den var hvit og bra, til å kalle meg oversjø. .

160 Broder Fred, og broder der, representert i visjonen, de representerte, "Reis som en turist, for moro skyld." Men jeg brydde meg ikke om å gjøre det. Og nektet for at de var båtførere, det betydde at de ikke var forkynnere. Men, jeg var en forkynner.

161 Og så Maten i den lille, lange bygningen. Jeg reiste ikke oversjø; og returnerte til denne lille bygningen, og vi laget dusinvis av lydband, om pyramidene og alt mulig, for å vise folket tiden som vi lever i.

162 Nå sammenlign selv den med de andre, drømmene. Dette var en visjon. Maten, her er Den. Dette er stedet.

163 Legg så merke til hva som skjedde. Så umiddelbart etter den fjerde visjonen kom, eller fjerde drømmen ble fortalt til meg, her kom en broder Parnell. Han er her, et sted, rett her. Og Billy var ikke her, og mannen var panisk. Han er fra Bloomington, tror jeg, eller Bedford? [En broder sier, "Lafayette."—Red.] Lafayette, holdt møter. Og han hadde en drøm, og han kom ned til broder Woods. Og han sa, "Jeg kan bare ikke la dette gå forbi. Jeg må fortelle det, må fortelle broder Branham. Det plager meg."

164 Og Gud vet, ikke en drøm imellom dem. Bare kom, en, to, tre, fire, fem, seks.

165 Broder Parnell sa, "Jeg hadde en merkelig drøm. Jeg drømte at jeg skulle ha et møte der oppe. Og på en eller annen måte, er det et møte her i en ny kirke, på en måte." Og sa, "Denne nye kirken," hvordan det kom ut, at han lurte på hvorfor de ikke samarbeidet de to, eller noe liknende. Og sa han sto her, til, "Vel, jeg har vært her inne. Jeg vil bare vente, og jeg vil bli ut møtet." Sa, "En mann kom gjennom bygningen, med en brun dress på, og en bok. Jeg tror han skrev." Og han sa til broder Parnell, sa, "Dette er et lukket møte. Det er bare for diakoner og husstyrere." Vel, han på en måte følte seg litt tråkket på. Så han gikk ut døren på den nye kirken, kirken som hadde blitt satt opp, eller denne reparert, fikset opp. Og da han gikk på utsiden, snødde det, stygt vær, vinterstid.

Og ingen av disse menneskene visste noe om dette.

166 Og da han gikk ut gjennom døren, sto jeg der, så vestover. Jeg sa, "Ikke føl deg tråkket på, broder Parnell. Jeg vil vise deg vei, hva du skal gjøre."

167 Og broder Parnell, og ingen av de andre, visste at jeg aldri fortalte dem noen tolkning. Det er akkurat nå; likevel, så det da de fortalte det. La du merke til hvor raskt jeg gikk ut derfra, broder Parnell? For å holde meg fra å måtte fortelle deg det. Og gikk videre opp, sa aldri noe til broder Woods eller noen andre, ingen. Bare forlot det, for jeg ønsket å se hva det ledet til. Har dere hørt meg si i det siste, "Jeg er plaget"? Det er hva det var.

168 Og så, broder Parnell, han sa at jeg sa til ham, "Broder Parnell, begynn. Og det første stedet du vil komme til vil være Sippora." Sippora, "Sippora," som betyr bindestrek, eller punktum, eller noe slikt. Jeg sa, "Ikke bli der. Gå så, etter det, og du vil finne en gammel dame; og så ikke stopp der. Gå igjen, du vil finne en virkelig gammel dame; ikke stopp der." Og hele tiden som vi var, jeg snakket, gikk vi gjennom snøen. Og jeg sa, "Gå til du finner min Kone. Og når du finner min Kone, stopp der!" Og sa han så, og vi var ute av snøen, i ørkenen. Og jeg hadde forsvunnet. Og han så tilbake, og han så sin kone pumpe vann fra en brønn, og en forkynner trakk i henne, for å trekke henne vekk fra pumpen. Hun så på ham. Og han våknet opp.

169 Her er tolkningen av drømmen din. Og jeg kunne ha fortalt deg, den kvelden, men jeg bare snudde meg vekk. Så vel som Sippora, og en gammel dame, og en annen virkelig, virkelig gammel dame, det er menigheter. Skjønner? Og Sippora var faktisk kona til Moses, Sippora, og vi legger merke til at jeg ba ham om ikke å stoppe ved dem, uansett hvor gamle de var. De var organisasjoner. Ikke stopp ved dem. De har levd sin tid.

Men da han kom til min Kone, som er min Menighet som Jesus Kristus har sendt meg, denne på denne siste dag, og her er Det, "Stopp der!" Og jeg hadde reist vestover.

¹⁷⁰ Så søster Steffy. Hun er kanskje ikke her, for hun har vært på sykehuset. Jeg vet ikke hvor. . . Er søster Steffy. . . Ja, her er hun. Søster Steffy kom til mitt hus for forbønn, før hun reiste til sykehuset for operasjon, at Gud ville hjelpe henne og velsigne henne. Og Han gjorde det virkelig.

Og hun sa, "Jeg hadde en merkelig drøm, broder Branham."

Jeg sa, "Ja?"

¹⁷¹ Og hun sa, "Jeg drømte at jeg var ute i vesten. Og jeg. . ." Det er den sjette. Og hun sa, "Jeg drømte at jeg var ute i vesten, og et bølgende landskap. Og da jeg så, stående på en ås, der var en virkelig gammel mann med langt, hvitt skjegg, og håret hans hadde vokst ned forbi ansiktet hans. Og han hadde en hvit kappe, noe, klesplagg," sa, "vinden blåste i det." Jeg tror det stemmer, søster Steffy, som det. Og sa, "Jeg fortsatte å nærme meg. Han sto, på toppen av et fjell, så østover." Og sa, "Jeg lurte på, 'Hvem er denne gamle mannen?'" Og hun gikk nærmere, nærmere. Og da hun kom nærmere, gjenkjente hun hvem det var. Det var den udødelige Elias, profeten, som sto der oppe og så østover.

¹⁷² Hun sa, "Jeg må treffe ham." Hun hadde et behov. Og hun løp opp lia og falt ned der, for å snakke med ham, i Elias' navn. Og sa, da hun snakket. . . Hun hørte en røst, sa, "Hva ønsker du, søster Steffy?" Og det var meg.

¹⁷³ Drømmen din ble oppfylt rett der, søster Steffy. For, rett etter det, hadde jeg reist til Louisville. Det hun trengte var bønner. Skjønner? Og hun kom fint igjennom det, på sykehuset; og synet av at jeg reiste vestover, mens jeg så østover, etter flokken min. Legg merke til dette. Da. . .

¹⁷⁴ Jeg reiste til Louisville. Og da jeg kom tilbake, jeg på en måte stoppet opp i porten, og det var dratt trekubber dit, over porten min. Mr. Goynes, fra bygaten her, gikk oppover veibanen. Han sa, "Billy, kom her." Sa, "Du må flytte porten din og slikt, gjerdet, steingjerdet og porten."

Jeg sa, "Vel, ok, Bill." Jeg sa, "Jeg skal—jeg skal gjøre det. Når?"

¹⁷⁵ Han sa, "Jeg skal gi deg beskjed. Jeg skal la deg få vite når." Jeg sa. . . "Helt i begynnelsen av året, vil de begynne å gjøre det."

Jeg sa, "I orden."

¹⁷⁶ Så jeg begynte å gå tilbake inn i huset, og kona sa, "Jeg må dra til butikken med en gang." Og jeg gikk nedover kjørebanelen. Og en gutt, Raymond King, som er by-ingeniøren. Jeg kalte ham alltid "Leire-øre." Fordi, vi var små unger,

svømte sammen, han traff en fyr i øret med en leireklump. Og vi kalte ham alltid, "Leire-øre." Han bor rett nede i veien hos meg, omkring—omkring andre huset nedenfor broder Woods.

Og så sa jeg, "Leire, kom her et øyeblikk."

Han sa, "Ja vel, Billy." Og han kom over der.

Jeg sa, "Den staken som du satte ned?"

¹⁷⁷ Han sa, "Billy, det er, de kommer til å ta hele tingen vekk." Sa, "Alle disse trærne, disse gjerdene, og alt annet, må flyttes."

¹⁷⁸ Jeg sa, "Vel, ingeniøren fortalte meg at eiendommen min kom til midten av gaten."

¹⁷⁹ Sa, "Ja, men de kommer til å utvide det. Kommer til å ta det vekk, uansett." Sa, "Min også."

¹⁸⁰ Jeg sa, "Vel, broder Woods er en—er en steinhugger, og," jeg sa, "Jeg vil—jeg vil bare få han til å flytte det tilbake."

¹⁸¹ Sa, "Billy, ikke rør det. La entreprenøren gjøre det. Det er prestegården, er det ikke?"

Jeg sa, "Ja, sir."

Sa, "La ham gjøre det." Sa, "Du vet hva jeg mener."

Jeg sa, "Ja."

¹⁸² Og jeg snudde meg, og, så raskt, noe traff det. [Broder Branham knipset med sine fingre—Red.] Jeg gikk hjem, gikk inn på mitt oppholdsrom, tok opp den boken, og der var det. Det var ikke betongblokker; det var steiner. Jeg sa, "Meda, gjør deg klar."

¹⁸³ Seks drømmer på rad, og så toppet visjonen det. "Når disse tingene skjer, gå vestover."

¹⁸⁴ Jeg ringte Tucson. Broder Norman har et sted. Jeg vet ikke hvor jeg drar. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre. Jeg er bare i en. . . jeg står. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre. Jeg forlater et hjem jeg ikke behøver å betale leie på. Min lønning er hundre dollar i uken. Og jeg må betale nesten hundre dollar i måneden for et hus. Jeg er rett her med mine brødre og søstre, hvor jeg er elsket. Jeg reiser, jeg vet ikke hvor. Jeg vet ikke hvorfor. Jeg kan ikke fortelle dere hvorfor. Men det er bare én ting jeg vet, er å følge det Han sier. Jeg vet ikke, vet ikke hvilken vei jeg skal snu, hva jeg skal gjøre. Det er ikke min. . .

¹⁸⁵ Jeg antar Abraham følte det slik da Han sa til ham, "Gå over, tvers over elven." Han visste ikke annet å gjøre enn å oppholde seg der, separere seg. Jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre.

¹⁸⁶ Forrige lørdag morgen, en uke fra i går, omkring klokken tre om morgenen. Jeg hadde stått opp og tatt noe vann å drikke, og lagt teppet over Joseph, på rommet hans. Og så kom jeg tilbake, og la meg bare ned. Jeg sovnet. Og da jeg sovnet. . .Jeg får disse små drømmene og ting ut, så dere vil

se bakgrunnen for hva jeg kommer til å si. Jeg—jeg dekket til Joseph, og jeg gikk tilbake og la meg ned, og sovnet. Og jeg drømte en drøm.

¹⁸⁷ Og jeg drømte at jeg så en mann som skulle være min far, selv om han var en stor mann. Og jeg så en dame som skulle være min mor, bare at hun så ikke ut som min mor. Og denne mannen var veldig slem med sin kone. Og han hadde en trekantet kjepp, hvor han hadde kløvet dette treet. Og det ble en . . . Dere vet, et trestykke, over en stokk, vet dere, det blir en trekantet kjepp. Og hver gang denne damen begynte å reise seg opp, grep han henne bare i nakken og slo henne i hodet, og slo henne ut. Og så lå hun bare der, og snufset og gråt, og så ville hun begynne å komme tilbake opp igjen. Han gikk rundt, stolt, med brystkassen sin ut, stor fyr. Og når hun ville reise seg opp igjen, tok han henne i nakken, og tok denne trekantede kjeppen, og knakket den i hodet hennes, slapp henne ned. Gikk tilbake og satte brystkassen ut, som om han hadde gjort noe stort.

¹⁸⁸ Og jeg sto på avstand, så på det. Jeg tenkte, “Jeg kan ikke takle den mannen. Han er for stor. Og, så, han skal være min pappa, men han er ikke min pappa.” Og jeg sa, “Han har ingen rett til å behandle den damen på den måten.” Og jeg ble på en måte litt opprørt av ham. Så, da, plutselig, samlet jeg nok mot, og jeg gikk over til ham, og grep ham i kragen og snudde ham rundt. Og jeg sa, “Du har ingen rett til å slå henne.” Og da jeg sa det, vokste muskler. Jeg så ut som en gigant. Og mannen så på disse musklene, og så ble han redd for meg. Og jeg sa, “Slår du henne igjen, kommer du til å få av meg.” Og han på en måte nølte med å slå henne igjen. Og så våknet jeg.

¹⁸⁹ Og jeg lå der en liten stund. Jeg tenkte, “Hva er det? Merkelig at jeg drømte om den damen.” Og på bare ett øyeblikk, her kom Han. Jeg fikk tolkningen.

¹⁹⁰ Damen representerer verdens menighet, i dag, hele verden. Jeg ble født rett i dette kaoset, og her er jeg. Hun er ment å være en—en slags mor av . . . om hun var en mor til skjøger, men likevel ble jeg født rett inn i det. Og . . . Hennes ektemann er denominasjonen som styrer henne. Den trekantede kjeppen som hun smakte, er den treenige dåpen i falske navn. Det, hver gang hun begynner å reise seg, forsamlingen aksepterer Det, tupper han henne ned med den. Og, selvfølgelig, han er så stor, jeg snudde meg rundt, var litt redd for ham. Og så sprang jeg inn i ham, allikevel, og musklene var tros-muskler. Det fikk meg til å tenke, “Om Gud er med meg, og kan gi meg muskler, la meg stå opp for henne. ‘Slutt å slå henne!’”

¹⁹¹ Må ha vært klokken ti på dagen, da min kone prøvde å komme inn i rommet, og det skjedde. Jeg gikk inn i en visjon den morgenen, og jeg på en måte . . . Nå, husk, det var ikke en drøm.

¹⁹² Det er forskjell på drømmer og visjoner. Drømmer er når du sover. Visjoner, når du ikke sover. Vi er født slik. Det vanlige mennesket, når han drømmer, er det i underbevisstheten hans. Og underbevisstheten hans er langt fra ham. Hans sanser er aktive, så lenge som han er i sin første bevissthet. I denne bevisstheten, dere, dere er normale; dere ser, smaker, føler, lukter, hører. Men når du er i underbevisstheten din, sovende, hverken ser, smaker, føler, lukter, eller hører du. Men det er noe, når du drømmer, at du kommer tilbake til denne bevisstheten. Det er et minne, at du husker noe som du drømte om, for flere år siden. Det vanlige mennesket er slik.

¹⁹³ Men når Gud forutbestemmer noe, denne underbevisstheten er ikke langt avgårde herfra, for seeren, men begge bevissthetene er rett i sammen. Og seeren, i en visjon, sover ikke. Han er fortsatt i sine sanser, og ser det.

¹⁹⁴ Jeg forklarte det til noen leger, her om dagen. Og de reiste seg opp og sa, "Fantastisk. Har aldri en gang tenkt på noe slikt." Da jeg tok en EEG, og de sa jeg . . . De hadde aldri sett noe slikt. Skjønner? "Vel," sa, "det er noe som skjer med deg." Og jeg sa. Jeg fortalte det. Han sa, "Det er det, nøyaktig." Skjønner?

¹⁹⁵ De to bevissthetene sitter helt tett sammen. Det er ikke noe jeg kunne gjøre, og det gjør ikke meg til noe mer enn noen andre. Det er bare, Gud laget det slik. Du sover ikke. Du er rett her, akkurat som en sovende. Du står her, ser utover, som *dette*.

¹⁹⁶ Og dere har alle sett det, rundt i verden. Du sover ikke. Står her på plattformen, snakker med folk, dere hører jeg går inn i visjoner og kommer tilbake. Når jeg kjører i en bil med deg, hvor som helst ellers, og forteller deg ting som kommer til å skje; og aldri feiler, har aldri. Har noen noensinne sett det feile? [Forsamlingen sier, "Nei."—Red.] Nei, sir. Det kan ikke feile. Det vil ikke feile, så lenge det er Gud. Legg merke til, rett på plattformen, tusenvis, foran ti tusenvis av mennesker, selv på andre språk som jeg ikke engang kan snakke, enda feiler det ikke. Ser dere? Det er Gud!

¹⁹⁷ Nå, i denne visjonen, eller mens jeg snakket, jeg så og jeg så en merkelig ting.

¹⁹⁸ Nå, det så ut som at min lille sønn, Joseph, var ved min side. Jeg snakket til ham. Nå, om dere kan legge merke til visjonen nøye, vil dere se hvorfor Joseph sto der.

¹⁹⁹ Og jeg så, og der var en stor busk. Og på denne busken, i en—en konstellasjon av fugler, bitte små fugler, omkring en halv tomme lange, og en halv tomme høye. De var små veteraner. Deres små fjær var slått ned. Og det var omkring to eller tre på den øverste delen, seks eller åtte på den neste delen, og femten eller tjue på den neste delen; kom ned i form av en pyramide. Og de små fyrene, små budbærere, og de var ganske utslitte. Og de så østover.

200 Og jeg var i Tucson, Arizona, i visjonen, for det var for den hensikten at Han ikke ville at jeg skulle unngå å se hvor det var. Jeg plukket en sandbørre av meg, fra ørkenen. Og jeg sa, "Nå, jeg vet dette er en visjon, og jeg vet at jeg er i Tucson. Og jeg vet at de små fuglene der representerer noe." Og de så østover. Og plutselig fikk de en innskyttelse om å fly, og avgårde dro de, østover.

201 Og så fort de forsvant, kom en konstellasjon av større fugler. De så ut som duer, spisse vinger, en slags grå farge, litt lysere farge enn hva disse første små budbærerene hadde. Og de kom østover, raskt.

202 Og ikke før de var kommet ut av synet for meg, snudde jeg meg igjen for å se vestover, og der skjedde det. Det var en eksplosjon som faktisk rystet hele jorden.

203 Nå, ikke gå glipp av dette. Og dere, på lydbånd, vær sikker på at dere får dette riktig.

204 Først, en eksplosjon. Og jeg tenkte det høstes ut som en lydmur, hva enn dere kaller det når fly bryter lydmuren, og lyden kommer tilbake til jorden. Bare rystet, på en måte, brølte, alt. Så, det kunne ha vært et—et—et stort tordenskrall, og lyn, på en måte; jeg så ikke lynet. Jeg bare hørte den store eksplosjonen som gikk ut, som høstes ut som det var sør, for meg, mot Mexico.

205 Men, det rystet jorden. Og da det gjorde det, så jeg fortsatt vestover. Og langt avgårde inn i Evigheten, så jeg en konstellasjon av noe komme. Det så ut som det kunne ha vært små flekker. Det kunne ikke vært færre enn fem, og ikke flere enn syv. Men, De var i form av en pyramide, slik som disse budbærerene kom. Og da det gjorde, løftet Den Allmektige Guds Kraft meg opp for å møte Dem.

206 Og jeg kan se Det. Det har aldri forlatt meg. Åtte dager har gått, og jeg kan ikke glemme det, enda. Jeg har aldri hatt noe som plager meg slik som det har. Min familie vil fortelle dere det.

207 Jeg kunne se disse Englene, disse bakover-bøyde vingene, reiste raskere enn lyd kan reise. De kom fra Evigheten, på et brøkdels sekund, som et øyeblikk. Ikke nok til å blunke med ditt øye, bare et glimt, De var der. Jeg hadde ikke tid til å telle. Jeg hadde ikke tid til noe mer enn bare å se. Mektige, store, kraftfulle Engler, snøhvite; vingene stille, og hodene. Og De sa, "Whew-whew!" Og da det gjorde det, ble jeg tatt opp inn i denne pyramiden, en konstellasjon.

208 Og jeg tenkte, "Nå, dette er det." Jeg var nummen over det hele. Og jeg sa, "Åh, du! Dette betyr at det vil komme en eksplosjon som vil drepe meg. Jeg er ved veis ende nå. Jeg må ikke fortelle det til folkene mine, når denne visjonen forsvinner. Jeg ønsker ikke at de skal vite om det. Men, Den Himmelske Far

har nå latt meg få vite at min tid er over. Og jeg vil ikke fortelle det til familien min, så de skal bekymre seg for meg, 'For, han er i ferd med å reise.' Og disse Englene har kommet for meg, og jeg vil bli drept ganske snart nå i en slags eksplosjon."

²⁰⁹ Da kom det til meg, mens jeg var i denne konstellasjonen, "Nei, det er ikke det. Om det ville ha drept deg, ville det ha drept Joseph." Og jeg kunne høre Joseph rope på meg.

²¹⁰ Vel, så snudde jeg meg igjen. Jeg tenkte, "Herre Gud, hva betyr denne visjonen?" Og jeg undret meg.

²¹¹ Og så kom det til meg, (ikke en røst) bare kom til meg. "Åh! Det er Herrens Engler, kommer for å gi meg mitt nye oppdrag." Og da jeg tenkte det, løftet jeg opp min hender, og jeg sa, "O Herre Jesus, hva vil Du jeg skal gjøre?" Og visjonen forlot meg. I nesten en time, kunne jeg ikke føle.

²¹² Nå, dere folk vet hva Herrens velsignelser er. Men, Herrens Kraft er helt annerledes, Herrens Kraft på slike steder. Jeg har kjent Det, mange, mange ganger, før, i visjoner, men aldri som det. Det føles som en ærbødig frykt. Jeg var så redd at jeg var lammet, i nærværet av de Vesene.

²¹³ Jeg forteller Sannheten. Som Paulus sa, "Jeg lyver ikke." Dere tar meg aldri i å si noe galt om noe slikt som det. Noe er i ferd med å skje.

²¹⁴ Så, etter en stund, sa jeg, "Herre Jesus, om jeg skal bli drept, la meg vite det, så vil jeg ikke fortelle mine folk om dette. Men om det er noe annet, la meg vite det." Men, ingen ting svarte.

²¹⁵ Etter Ånden forlot meg, etter omkring en halv time, antar jeg, eller mer, sa jeg, "Herre, om det er, så, at jeg kommer til å bli drept, og Du er ferdig med meg på jorden, og—og jeg kommer til å bli tatt Hjem nå; som, om det er så, det er fint. Det er i orden. Så," sa jeg, "om det er så, la meg vite det. Send Din Kraft tilbake på meg igjen, så vil jeg vite at jeg ikke skal fortelle mine folk eller noen om det, for Du er i ferd med å komme og ta meg bort." Og jeg. . . Og ingenting skjedde. Og jeg ventet en stund.

²¹⁶ Så sa jeg, "Herre Jesus, om det ikke betydde dét, og det betyr at Du har noe til meg som jeg skal gjøre, og det vil bli åpenbart for meg senere, så send Din Kraft." Og Det tok meg nesten fra rommet!

²¹⁷ Jeg fant meg selv, et sted, over i hjørnet. Jeg kunne høre min kone, et sted, prøvde å riste i en dør. Døren til soverommet var låst. Og jeg hadde en Bibel åpen, og det. . . Leste, jeg vet ikke, men det var i, tror jeg, Romerne det 9. kapittel, det siste verset.

. . . Se, jeg legger i Sion en hjørnestein, en snublestein, en dyrebar hjørnestein, og hver den som tror på ham skal ikke bli gjort til skamme.

218 Og jeg tenkte, “Det er rart at jeg har lest det.” Ånden omga meg fortsatt, i rommet! Jeg lukket igjen Bibelen og sto der.

219 Jeg gikk bort til vinduet. Det var omkring klokken ti på dagen, eller mer. Og jeg løftet opp hendene mine, og jeg sa, “Herre Gud, jeg forstår ikke. Dette er en merkelig dag, for meg. Og jeg er utenfor meg selv, nesten.”

220 Jeg sa, “Herre, hva betyr det? La meg lese igjen, om det er Deg.” Nå, dette høres barnslig ut. Og jeg tok opp Bibelen, åpnet den opp. Der var det igjen, på det samme stedet, Paulus forteller jødene at de prøvde å . . . fortalte romerne at jødene prøvde å akseptere Det ved gjerninger, men det er ved tro at vi tror Det.

221 Vel, det har vært en forferdelig tid, siden. Nå ser dere hvor jeg står. Jeg vet ikke hva som skjer. Jeg vet ikke hva jeg skal si.

222 Men la meg nå, nå, fra nå av, i de neste, omkring femten, tjue minuttene, la meg forsøke å si noe her nå. Husk, ikke en gang har disse visjonene noen gang feilet. Nå skal jeg ta Skriftstedene en stund, om dere legger merke til, i Åpenbaringen det 10. kapittel. La meg nå si dette. Om visjonen er Bibelsk, kan den bare bli tolket ved Skriften. Og så ønsker jeg at dere skal sette dette sammen.

223 Og, nå, dere her, og dere på lydbånd, vær sikker på at dere sier dette slik jeg sier det, for det kan veldig lett bli misforstått.

224 Har dere det travelt? [Forsamlingen sier, “Nei.”—Red.] All right. Bare . . . Jeg takker dere for å være så stille, hyggelige.

Nå, “Den syvende engel . . .”

225 Nå, sirs, (som er min tittel på dette) er dette tegnet på endetiden? Hvor lever vi? Hvilken tid på dagen er det? Som den slitne bryteren, gjennom natten, står opp og slår på klokken, for å se hva den er, skrur opp lyset. Min bønn er, “Gud, la oss skru på Lyset.”

226 Jeg står på et forferdelig sted, om dere bare visste det. Husk, jeg forteller dere i Herrens Navn, jeg har fortalt dere sannheten, og noe er i ferd med å skje.

227 Jeg vet ikke. Nå, dere på lydbånd, få tak i det. Jeg vet ikke. Jeg skal prøve. Hva som kom til meg, i går, jeg satt i mitt oppholdsrom. Jeg sier ikke at dette er sant; det var bare noe som beveget seg i mitt hjerte, hvor jeg hadde gått rundt på gulvet.

228 Jeg—jeg skulle gå ned, ta en liten pause og komme ned med Charlie, og dra å jakte med ham en dag, før vi måtte skilles fra hverandre.

229 La meg si, at, fordi at jeg reiser vestover, er det ikke slik at jeg forlater dette tabernaklet. Dette er menigheten som Herren Gud ga meg. Her er mitt hovedkontor. Det er her jeg står. Jeg reiser bare i lydighet til en befaling som er gitt meg ved visjon. Min sønn, Billy Paul, vil forbli min sekretær. Mitt

kontor vil være rett her i dette menighetshuset. Ved Guds hjelp, vil jeg være her når det er . . . denne tingen er ferdig, for å tale om de Syv Segl. Og ethvert lydbånd som jeg lager, eller noe annet, vil bli laget rett her i denne menigheten. Og rett her, så langt jeg vet, er det stedet jeg kan tale med mer frihet enn jeg kan noe annet sted i verden, fordi det er en gruppe mennesker her som tror, og er sultne og holder fast. Og dette føles som hjemme, for meg. Dette er stedet. Og om dere legger merke til, drømmene talte den samme ting, ser dere, hvor Maten.

²³⁰ Nå, men, jeg vet ikke hva som ligger i framtiden, men jeg vet Hvem som holder framtiden. Det er det viktigste.

²³¹ Nå, Gud, om jeg tar feil, tilgi meg, og så lukk munnen min, Herre, til alt som ikke skulle være Din vilje. Jeg gjør bare dette fordi jeg er preget av det, Herre. Må folket forstå; bare preget.

²³² Jeg tror grunnen til at tolkningen ikke kom med en gang, det var ved Guds suverenitet, for jeg tror det er skrevet om her i Bibelen for meg. Og så om det er Bibelsk, er det bare Skriften som kan tolke det. Og om dette er sant, broder, søster, jeg mener ikke å skremme dere, men det er best vi er veldig forsiktige nå. Vi er i ferd med å . . . Noe er i ferd med å skje. Og jeg sier dette med ærbødighet og gudsfrykt. Og dere tror jeg ville stå her . . . Og dere tror til og med på meg som en profet; jeg hevder ikke å være det.

²³³ Min følelse var slik. Na- . . . Forrige år, sa jeg, "Jeg . . . Det eneste jeg ser, vekkelsen er over, i nasjonene, eller, denne nasjonen, i alle fall." Jeg tok en evangelistisk tur. Mange av dere reiste med meg. Åh, det var greit. Vi hadde gode stunder, fine møter, mange folkemengder, men det traff bare ikke blinken.

²³⁴ Dette året, tar jeg en misjonsreise. Så fort som jeg kan, reiser jeg til Afrika, India, og rundt jorden, om jeg kan, på en annen misjonsreise.

²³⁵ Om det ikke fungerer, da tar jeg verken vann eller mat, og jeg klatrer noen av de høye fjellene der borte, og jeg kommer til å stå der til Gud svarer på en eller annen måte. Jeg kan ikke leve slik. Jeg kan bare ikke gå videre.

²³⁶ Dette kan være svaret her. Jeg vet ikke. "Før Han forandrer meg," husker dere visjonen for omkring tre uker siden, "sto i solen, talte til forsamlingen"? Dere var alle her forrige søndag. Mange søndager, dere her som får lydbåndene, og—og er her når det blir laget, dere forstår disse tingene. Fordi, nå vil jeg bare treffe disse stedene, og dere legg merke til dette. Til og med enhver bit av det som har blitt sagt, passer rett inn i dette, så det må være tolkningen. Jeg vet ikke. Det er grunnen til at jeg sier, sirs, er dette det?

²³⁷ Jeg tror at “den syvende engel” i åpenbaringen 10 er den syvende menighetstids budbærer i åpenbaringen 3:14. Husk. La meg nå lese. Se hvor jeg kan lese. Nå, dette var den syvende engel.

Men i de dager til den sjuende engels røst, (det 7. vers) når han blir hørt, da skal Guds hemmelighet være fullendt, slik som han forkynte for sine tjenere profetene.

²³⁸ Nå, legg merke til dere, dette var en engel. Og det er den syvende menighetstids engel, for det sier her, det er “den syvende engel,” av den syvende menighetstid. Fant at, om dere ønsker å se hvem . . . hvor engelen er, åpenbaringen 3:14, det er, “Engelen til Laodikea menigheten.”

²³⁹ Nå, dere husker da det ble fortalt der, englene og menighetstidene. Og nå, i dette, det vil passe rett inn i disse Syv Segl som vi kommer til å tale om. Og de Syv Segl som vi prøver å tale om, når de kommer denne gangen, er de syv skrevne Segl. Og disse Syv Segl, som dere vet, er bare manifestasjonen av de syv englene av de syv menighetene; men, det er syv andre Segl som er på baksiden av Boken, Det er på utsiden av Bibelen. Legg merke til dette. Vi vil komme til det om en stund.

²⁴⁰ Nå, før jeg begynner med dette, er dere trøtte? Vil dere like å stå, forandre stilling? [Forsamlingen sier, “Nei.”—Red.] Lytt nøye nå.

²⁴¹ Den syvende engelen i åpenbaringen 10:7 er den syvende menighetstids budbærer. Skjønner? Legg merke til nå. “Og i de dager . . .” Legg merke til her nå.

Men i de dager til den sjuende engels røst, når han blir hørt, da skal Guds hemmelighet være fullendt, . . .

²⁴² Nå, blir hørt, denne budbæreren, den syvende engelen her lar lyde sitt Budskap til Laodikea-menigheten. Legg merke til hans type Budskap. Nå, det var ikke til den første engelen, var ikke gitt Det; andre engel, tredje, fjerde, femte, sjette. Men det er den syvende engel som hadde denne type Budskap. Hva var det? Legg merke til hans type Budskap, “Avslutte alle Guds mysterier, som er skrevet i Boken.” Den syvende engel avslutter alle mysterier som har ligget med løse ender, gjennom alle disse organisasjonene og denominasjonene. Den syvende engelen samler dem sammen, og avslutter hele mysteriet. Det er hva Bibelen sa, “Avslutter den skrevne Boks mysterium.”

²⁴³ La oss nå merke oss noen få av disse mysteriene, og om dere ønsker å skrive dem ned. Først, vil jeg ta hva Scofield sier her, i Matteus 13. Om dere vil skrive noen av dem ned, om du ikke har en Scofield Bibel. Du kan lese hva han tror noen av mysteriene er. Nå, i det 11. verset.

Og han svarte og sa til dem, dere er det gitt (hans disipler), dere er det gitt å kjenne himlenes rikes hemmeligheter, men ikke til dem, men dem er det ikke gitt.

²⁴⁴ Mysteriene, her er “mysteriet.” Et mysterium er Skriften, er en tidligere skjult Sannhet nå Guddommelig åpenbart, men (som er) et overnaturlig element som fortsatt er til stede til tross for åpenbaringen. De større mysterier og de store mysteriene er:

²⁴⁵ Nummer en, mysteriet om det Himmelske Kongeriket. Det er det som vi snakker om nå. 13, Matteus 13:3 til 50.

²⁴⁶ Nå, det andre mysteriet er mysteriet om Israels forblinding gjennom denne tidsalderen. Romerne 11:25, med sammenhengen.

²⁴⁷ Tredje, tredje mysteriet er mysteriet om forvandlingen av de levende hellige ved enden av denne tidsalderen. Første Korinterne 15, og også Tessalonikerne 4:14 til 17.

²⁴⁸ Det fjerde, mysteriet om det nye testamentets Menighet som et Legeme bestående av både, jøder og hedninger. Efeserne 3:1 til 11, Romerne 16:25, og også Efeserne 6:19, Kolossenserne 4:3.

²⁴⁹ Det femte mysteriet er om Menigheten som Kristi Brud. Efeserne 5:28 til 32.

²⁵⁰ Sjette mysteriet er om den levende Kristus, samme i går, i dag, og for evig. Galaterne 2:20, og Hebreerne 13:8, og mange steder som det.

²⁵¹ Det syvende mysteriet er om Gud, til og med Kristus som den inkarnerte Guddommens fylde legemliggjort, i Ham er all Guddommelig visdom.

Og gudsfrykten er gjenopprettet til mennesket.

²⁵² Niende mysteriet er mysteriet om urettferdighet, funnet i Andre Tessalonikerne, og så videre.

²⁵³ Det tiende mysteriet er om de syv stjernene i Åpenbaringen 1:20. Vi har nettopp vært gjennom det, “De syv stjernene av de syv menigheter, de syv budbærerne,” og så videre.

²⁵⁴ Og det ellefte mysteriet er mysteriet Babylon, den prostituerte. Åpenbaringen 17:5 til 7.

²⁵⁵ Det er noen av mysteriene som denne engelen skal avslutte, hele “mysteriet,” alle Guds mysterier.

Og det andre:

²⁵⁶ Må jeg si dette med ærbødighet, og ikke refererer til meg selv, men referere til Guds Engel.

²⁵⁷ Slangens sæd, det har vært et skjult mysterium, gjennom alle årene.

258 Nåden, foldet ut; ikke vanære, men ekte, sann nåde.

259 Ingen slik ting som et Evig, brennende helvete. Du vil brenne i millioner av år. Men, alt som var Evig, hadde aldri en begynnelse eller en ende; og helvete ble skapt.

Alle disse mysteriene!

260 Mysteriet om dåpen i Den Hellige Ånd, uten sensasjon, men Personen Kristus utfører i deg de samme gjerningene som Han gjorde.

261 Mysteriet om vanddåpen. Hvor, den ekstreme treenighetslæren har brakt det inn i titlene "Fader, Sønn, Hellige Ånd." Og mysteriet om Guddommen som blir oppfylt i dåpen i Navnet "Jesus Kristus," ifølge Åpenbaringsboken, som Menigheten i denne tiden skulle motta.

Der er noen av mysteriene.

262 Ildstøtten kommer tilbake. Amen! Det er det som skal skje, og vi ser det.

Åh, hvordan vi kunne fortsatt, og navngitt mysteriene!

263 Se den Ildstøtten som ledet Israels barn, den samme som slo ned Saul på hans vei ned til Damaskus! Og den samme kommer, med den samme Kraften, gjør de samme tingene, og åpenbarer det samme Ordet, står Ord-til-Ord med Bibelen!

264 Lyden av trompeten, betyr "Evangelie"-trompet. Og lyden av en trompet, i Bibelen, betyr, "Gjør deg klar til Bibelsk krig." Får dere det ned? Bibelsk krig!

265 Paulus sa, om dere ønsker å skrive dette ned, Første Korinterne 14:8. Paulus sa, "Om trompeten gir en uklar lyd, hvordan skal en mann vite hva han skal forberede seg til?" Og om den ikke har en Bibelsk lyd, en stadfestet, en—en stadfestelse av Guds Ord tilkjennegitt, hvordan skal vi vite at vi er ved endetiden?

266 Om den sier at de tror at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig, men benekter Hans tegn og under slik hele naturriket trodde på Ham, og hele Menigheten trodde på Ham ved dette, hvordan skal vi vite hvordan vi skal forberede oss?

267 Noen har kommet fram med et diagram og tegnet det opp; og noen har kommet fram, en annen ting, og tegnet *dette* opp, motsatt til *denne*. Noen har kommet fram og sagt at *dette* er Det, kommer tilbake til *dette*. Og andre har skrevet bøker, og ting som det.

268 Men, Gud kommer i Kraften av Sin oppstandelse! Og hvem skal tale imot Det? Om Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig, gjør Han det samme som Han gjorde i går, i dag, og for evig. Det er dét denne engelen skal gjøre, ta de mysteriene, de løse endene som folk løper ut etter.

269 Legg merke til, om den gir en uklar lyd, ubibelsk, hvem kan gjøre seg klar? Men, en trompet, la dere merke til, enhver av de tidsaldrene, som jeg fortalte dere om menigheten som kommer inn, det var en trompet som lød, et Segl ble revet løs. Og en trompet betyr krig. Om den ikke gir en Bibelsk lyd, hva med det?

Men la meg minne dere på dette. Ikke gå glipp av det nå.

270 Legg merke til, hver tidsalder hadde sin budbærer. Vi vet det. Paulus var den første budbæreren. Og da den første trompeten lød, og det første Seglet ble revet løs. Paulus var den første budbæreren, som vi fant ut. Og hva gjorde han? Erklærte krig mot (hva?) den ortodokse kirken, for ikke å tro det Messianske tegnet som Jesus hadde produsert for dem. Vel, de skulle ha visst det. De skulle ha kjent Ham.

271 Husk, Paulus kom ved enden av tidsalderen. Alle budbærerne kom ved enden av tidsalderen. Det er ved endetiden, når disse tingene er—er brakt fram.

272 Paulus, som kjente Skriftene, og visste at Jesus var Messias, og han sprengte disse synagogene, fra sted til sted, med Skriftene, og ble satt på utsiden av enhver av dem. Til, til slutt, ristet han støvet av føttene sine og vendte om til hedningene. Hva var det? Lyden av en trompet; en engel, budbærer, sto der med Ordet! Åh, du! Ikke gå glipp av det nå. Ordet! Og Paulus, med den uforfalskede tolkningen av Guds Ord, sprengte enhver av de synagogene. Kostet ham livet.

273 Hvordan vi kunne gå ned til Ireneus, den ene, budbæreren til den neste menighetstiden!

274 Og Martin, den neste menighetstiden, da de begynte å få nikolaïttenes lære, begynte å komme inn. Og de sprengte den tidsalderen. Martin sprengte sin tidsalder.

275 Og så Luther, den femte budbæreren, han sprengte den Katolske kirken, med Guds Ord. "Den rettferdige skal leve ved tro," sa han. "Og *dette* er ikke bokstavelig talt Kristi legeme," og han kastet nattverden på gulvet, og gikk ut og sprengte den Katolske kirken. Den trompeten lød rett. Stemmer det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

276 John Wesley ble reist opp, i den anglikanske kirkens dager. "Vel," de sa, "det er ingen flere grunner til å ha vekkelsler," og det gikk i frø. Men John Wesley sto opp, med budskapet om det andre nådens verk, helliggjørelse, og han sprengte den anglikanske kirken med en Evangelie-trompet, klar for krig. Det stemmer. Han gjorde det.

277 Nå er vi i Laodikea-tidsalderen, da de igjen har denominert seg; metodister, baptister, presbyterianere, lutheranere, pinsevenner. Og vi ser etter en profet som skal komme, for å sprengte denne tidsalderen, og vende dem tilbake fra sine misgjerninger.

278 Nå, om det har vært måten, hele veien ned gjennom tidsaldrene, vil Gud forandre Sin måte i denne tiden? [Forsamlingen sier, “Nei.”—Red.] Han kan ikke forandre den. Han må holde den vanlige framgangen.

279 Og husk, denne budbæreren var den syvende engelen, og han skulle ta alle mysteriene og samle dem sammen. Legg merke til, den syvende engelen skulle sprengre den laodikeiske, rike menighet. “Jeg er rik, overflod av gods, og har ikke behov for noe.” Han sa, “Du er en elendig stakkar, fattig, blind, naken, og vet det ikke.” Det var hans Budskap.

280 O Gud, send oss en fryktløs profet med SÅ SIER HERREN, så det stadfestede Guds Ord vil gå gjennom det og bevis at han er sendt fra Gud. Og når han kommer, vil han sprengre de tidsaldrene. Helt sikkert vil. Han vil få den laodikeiske menigheten imot seg. Sikkert, han vil det. De gjorde det i alle andre tidsaldre. Det vil ikke forandre seg i denne tidsalder. Det må bli det samme.

281 Legg merke til, nå, den laodikeiske menigheten. Budbæreren (vil avslutte) av Laodikea, den syvende engelen, vil avslutte alle mysteriene som har blitt mistet i kampene, før, for Sannheten.

282 Luther sto opp, men han hadde ikke hele Sannheten. Han hadde bare rettferdiggjørelse. Riktig.

283 Fram kom en annen budbærer, kalt John Wesley, med helliggjørelse. Han hadde Det ikke. Bibelen sa så. Filadelfia menigheten!

284 Så kommer Laodikea-menighetstiden, med Åndens dåp. Men de rotet Det helt til, og gikk rett tilbake til formalismen slik som de gjorde i begynnelsen.

285 Da, “Han er å se på som Alfa og Omega,” Hans hånd ligger *en* vei, og *en* vei, “Den Første og Siste.”

Hans Ånd falt på Pinsefestens Dag og fylte hele gruppen.

286 Hun ble gradvis tappet, til det kom til den mørke tidsalderen. De Syv Gull-lysestaker, de syv menighetstidene, den siste var lengst vekk fra Ham. Det var tus- . . . nesten tusen år i mørk tidsalder, av den Katolske kirken.

287 Luther begynte å bringe det neste lyset, litt nærmere Ordet.

Det neste lyset, kom litt nærmere.

288 Det neste lyset, Laodikea. Så kom det rett tilbake slik som det gjorde, til å begynne med, gikk rett over inn i det samme rotet slik som det var i begynnelsen. Ser dere ikke hva jeg mener? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

289 Se nå. Det er en masse Sannhet gått tapt der ute, (hvorfor?) hvor andre gikk på kompromiss med Sannheten. Men denne syvende engelen går ikke på kompromiss med noe. Han samler

sammen alle de løse endene, samler dem alle sammen. Og når han høres, “Skal alle Guds mysterier være fullendt.” Åh! Gud, send ham. Alle de skjulte mysteriene var fullendt da, han, Det var åpenbart til ham. Ved hva? Om disse er skjulte mysterier, vil mannen måtte være en profet. Og kom vi ikke nettopp gjennom og så at profeten, som ville komme i den siste tidsalder, ville være den store Elias som vi har sett etter? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Fordi, disse mysteriene som er skjult, gjennom teologene, vil måtte bli åpenbart; til Gud. Og Ordet kommer bare til profeten. [“Amen.”] Og vi vet det. Han vil være den andre Elias, som lovet. Åh, du! Budskapet han—han vil bringe vil være mysteriene, alle, alle disse tingene.

²⁹⁰ Vi har vanddåpen. Det er helt blandet sammen. Det stemmer. En stenker; en heller. Én tar “Fader, Sønn, Hellige Ånd.” En tar *dette*. Én døper tre ganger, ansiktet framover; for, én for en Gud kalt “Fader,” en annen for en Gud kalt “Sønn,” en annen for en Gud kalt “Hellige Ånd.” Andre sa, “Du tar feil. Han må døpe bakover, tre ganger, *den* veien.” Og, åh, hvilket rot!

²⁹¹ Men hele saken har blitt avsluttet, for det er bare én Gud, og Hans Navn er Jesus Kristus. “Og det er ingen andre Navn under Himmelen hvorved menneskene kan ble frelst.” Det er ikke ett Skriftsted, ingen steder i Bibelen, hvor noen noen gang ble døpt på noen annen måte enn i Jesu Kristi Navn. Ikke en gang ble noen i den nye Menigheten, eller Jesu Kristi Menighet, noen gang stenket, overøst, eller noe annet. Ikke én gang ble en seremoni brukt, “Jeg døper deg i Faderens, Sønnens, Hellige Ånds navn.” Det er trosbekjennelser og ting.

²⁹² Og i kampen for Sannheten, har de hensiktene blitt mistet, men Gud sa de ville bli gjenopprettet igjen i den siste tiden. “Jeg vil gjenopprette,” sier Herren. Vi gikk gjennom det, for ikke lenge siden, *Brudetreet*. Det vil kreve en profet. Bibelen sier at han vil være her. Det stemmer. Malakias 4, sier at han vil være her, og vi tror at han vil. Vi ser etter ham. Og vi ser etter hans manifestasjon, og vi vil se det stadfestede Guds Ord.

²⁹³ Det vil bare være noen få som forstår Det. “Som det var på Noas dager, slik vil det være ved Menneskesønnens komme.” Hva ble frelst? Fem sjeler...I Lots dager, var det faktisk tre frelste. Konen startet ut, og tapte. “Slik skal det bli ved Menneskesønnens komme.” Det vil bli veldig få frelst, forvandlet i den tiden; et av mysteriene, om den Menigheten som blir tatt opp. Slik Lot ble tatt, slik Lot ble tatt ut, avsted; Noa ble tatt opp; og Menigheten vil bli tatt opp, også. En gikk inn; og en gikk ut; og Den andre går opp. Skjønner? Det er nøyaktig, perfekt.

²⁹⁴ Ordet kommer. “Boken som er skrevet på innsiden,” er da fullført når dette, alle disse mysteriene er ferdig utropt. La meg nå lese det igjen, nå, så dere kan være sikre. Se nå.

Men i de dager til den sjuende engels røst (den siste engel), når han blir hørt, da skal Guds hemmelighet være fullendt, . . .

²⁹⁵ Nå, hva er “Guds mysterium,” ett av dem? Paulus sa, i Første Timoteus 3, tror jeg det var, sa, “Uten uenighet stor er gudsfryktens hemmelighet: for Gud ble manifestert i kjød (vi kjente Ham, så Ham), tatt opp til Herligheten, bevitnet av Engler, stadfestet her på jord.” Gud var! Sikkert, det er et stort mysterium, men det er alt løst. Ikke “Fader, Sønn, og Hellig Ånd,” tre Guder; men, én Gud i tre tjenester. Farskapet, under Moses; Sønnen, under Kristus; Den Hellige Ånd, under denne husholdningen. Tre husholdninger av samme Gud; ikke tre Guder. Mysteriet er avsluttet nå. Bibelen sa det skulle være. Når . . .

²⁹⁶ Jeg så, her om dagen, hvor vitenskapen prøver å motsi meg, på det de pleide å si, når jeg sa, “Noen som tror at Eva spiste et eple!” Nå sier vitenskapen deres, dere så i avisen her om dagen, en stor overskrift, “Hun spiste en aprikos.” Tull. Ville det—ville det dåre henne? [Forsamlingen sier, “Nei.”—Red.] Absolutt ikke. Skjønner? De bare . . . Det er—det er hva Kain tenkte, vet dere, og han hadde brakt den samme tingen tilbake, men Gud mottok ikke hans offer. Og Abel, rettfærdig, var åpenbart til ham. “Det var blod,” og han brakte blodet.

O Gud, denne menigheten og tidsalderen som vi lever i!

²⁹⁷ “Boken som er skrevet på innsiden” er da fullført når denne engelen opphører, (vær så snill å forstå dette nå), når den syvende engels Budskap er fullført; Guddommens mysterium, slangens-sæd mysteriet, all de andre mysteriene om alle disse tingene.

²⁹⁸ Evig Sønn, som de snakker om. Hvordan kan Han være en Evig Sønn, når Evigheten aldri begynte eller aldri slutter; og en sønn er noe som er født av? Hvordan kan det gi mening?

²⁹⁹ Hvordan kan det være et Evig helvete, når helvete er skapt? Jeg tror på et brennende helvete. Absolutt, Bibelen sier det. Men, det er for å ødelegge. Bibelen sa, “Velsignet er den som ikke har del i den andre død.” Skjønner? Ser dere, du vil ikke bli ødelagt av den andre død. Den første er fysisk. Den andre er en åndelig død, når alt er avsluttet. “Sjelen som synder, den sjel skal dø.” Du vil straffes for dine synder, kanskje gjennom hundrevis av år, tusenvis av år. Men det kan ikke være et Evig helvete, fordi Bibelen sa helvete ble skapt. Hvordan kan det bli skapt og være Evig? Om det noen gang var . . . Bibelen sa, “Helvete ble skapt for djevelen og hans engler.” Og så, om det ble skapt, kan det ikke være Evig. For, Evig, alt som er Evig, hadde aldri en begynnelse eller hadde en ende.

³⁰⁰ Det er hvorfor vi aldri kan dø, fordi vi alltid var. Vi er en del av Gud, Guds avkom, og Han er den eneste Evige ting

som er. [Broder Branham banker i talerstolen tre ganger—Red.] Amen. Du kan ikke dø noe mer enn Gud kan dø, fordi du er Evig, med Ham. Amen! La det komme! Halleluja! På en måte blir trett av dette gamle huset med skadedyr, uansett.

³⁰¹ Merk deg, “Boken skrevet,” når denne engelen avslutter alle disse løs-ende-mysteriene som gjennom kampen de kjempet, Luther kjempet, og Wesley kjempet, og pinsevevnerne kjempet. “Men det kommer en,” sier Bibelen, “at i de dager da han høres, alle disse mysteriene...” Oneness løp av på Jesu Navn; treenigheten gikk av på Fader, Sønn, Hellig Ånd, akkurat som de gjorde på Kirkemøtet i Nikea, samme sak; begge hadde feil. Men, nå, i midten av veien, i Skriften, legges Sannheten ut. Ser dere hvor vi er? Herrens Engel!

³⁰² Legg merke til Åpenbaringen 5:1. Lytt til dette nå.

Og i den høyre hånden til ham som satt på tronen, så jeg en bok som det var skrevet på, både på innsiden (skriften var på innsiden) og utsiden, forseglet med sju segl.

³⁰³ Nå, det er skrift på innsiden av Boken. Men, baksiden hadde Syv Segl, på baksiden av Den, som ikke var skrevet i Boken. Nå, dette er åpenbareren som snakker, Johannes. Nå, husk, Det var ikke skrevet i Boken. “Og i de dager av den syvende engels røst, skulle alle mysteriene som er skrevet på innsiden være fullendt.” Det skulle bli tatt hånd om, på den tiden. Ser dere nå hva jeg mener? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Følger dere meg? [“Amen.”] Da er tiden for de syv røstene i Åpenbaringen 10 til å bli åpenbart. Når Boken er fullendt, er det bare én ting igjen, og det er de syv mystiske tordenrøstene som var skrevet på baksiden av Boken, som Johannes ikke fikk lov til å skrive. La meg lese det.

Og jeg så en engel, mektig engel som kom ned fra himmelen, innhyllet i en sky: og en regnbue var over hodet hans, ansiktet hans var som . . . solen, og føttene hans som ildsøyler:

Og han hadde en liten åpent bok i hånden sin: . . . (se, følg med nå.) . . . og han satte den høyre foten på havet, . . . hans venstre . . . på landjorden,

Og så ropte han med høy røst, som når en løve brøler: og da han . . . ropt, talte de sju tordener med sine røster. (Følg med.)

Og da de sju tordener hadde talt med sine røster, skulle jeg til å skrive: . . .

³⁰⁴ Det var noe som ble sagt. Det var ikke bare en lyd. Noe ble sagt. Han var i ferd med å skrive.

. . . og jeg hørte en røst fra himmelen som sa til meg, . . .

305 Se hvor røstene var, Tordenene. Ikke i Himmelen; på jorden! Tordenene lød aldri fra himmelen. De lød fra jorden.

. . . og jeg skulle til å skrive: men jeg hørte en røst fra himmelen som sa til meg, sett Segl (stor bokstav S-e-g-l), for de ting som de sju tordener talte, og skriv dem ikke.

306 Det er på baksiden, når en Bok en fullført. Han sa ikke, "På forsiden." Han sa, "På baksiden," etter Det er ferdig, fullført. Da, disse Syv Tordenenes røster er den eneste tingen, som angår Boken, som ikke er åpenbart. Det er ikke en gang skrevet i Boken.

307 Åh, du! Jeg kunne ønske jeg kunne få det, at folket faktisk kunne. . . Ikke mislykkes. Ikke, ikke mislykkes. Vær så snill å ikke gjør det, denne gangen. Jeg er i ferd med å forlate dere. Ikke mislykkes. Om dere noen gang har lyttet, lytt!

308 Disse Seglene er på baksiden av Boken. "Og på den tiden da den syvende engel lyder, er alle mysteriene som er skrevet i Boken fullført." Og umiddelbart blir Boken, som var åpen og skrevet i, lukket, "Guds mysterier er fullendt." Og dette er Guds mysterier: Menighetens reise, og alle disse andre tingene. "Mysteriene er over." Når den syvende engel roper ut ethvert mysterium, er det over. La ham være hvem han vil, hva enn det skal være. Guds Ord kan ikke svikte. Og Han sa:

Men i de dager til den sjuende engels røst, når han blir hørt, da skal Guds hemmelighet være fullendt, slik som han forkynte for sine tjenere profetene.

309 Alle disse tingene, som, åh, Roma er—er skjøgen, og alle de protestantiske menighetene, denominasjoner denominerer etter henne, har blitt hennes skjøger. Skjønner? Alle de mysteriene, som profetene talte om, vil bli åpenbart rett her i denne siste tid.

310 Og når denne syvende engel står opp i Laodikea-menighetstiden og begynner å blåse i den sanne Trompeten, for Den vil møte motstand, de vil ikke tro Den. De vil sannelig ikke tro Den. Men, det vil være en inspirert profet, for det er ingen måte å finne Det ut på.

311 Menn prøver å finne ut av treenigheten, og blir gråhåret og blir gale. Ingen kan forstå det. De tror fortsatt at Eva spiste et eple, og alle de tingene. Fordi, det er tradisjoner som mennesker har holdt fast på, akkurat slik Jesus fant menigheten.

312 Men det må være en Guddommelig ledet profet, for at Guds Ord kan komme til ham, med den sanne tolkningen av Jesu Kristi åpenbaring. Så, da, det—det må bli på den måten. Gud hjelp oss!

313 Nå, "Når han gir lyd fra seg," nå, det er SÅ SIER HERREN. Vi har det klart. Når han roper ut sitt Budskap, erklærer krig; som Paulus gjorde mot de ortodokse,

som resten av dem gjorde, som Luther, Wesley, imot organiseringen. Når han erklærer krig, og forteller dem, "De lyver, og det er ikke Sannheten! Og de villeder mennesker!" Når han roper Det ut, kan du ikke mislykkes. Det vil ikke svikte, for han vil bli stadfestet ved Guds Ord. Du vil vite nøyaktig hva Det er. Og når han gjør det, han roper ut, for å kalle fra Babylon, "Kom ut av henne, mitt folk, så dere ikke blir deltagere i hennes synder." Gud, send ham! Ikke gå glipp av det.

³¹⁴ Nå, "Når han begynner å lyde, vil mysteriet være fullendt." Nå, noter dere, da er det tid for de Syv Segls røster, i Åpenbaringen 10, å bli åpenbart. Forstår dere? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Når alle mysteriene i Boken er fullført! Og Bibelen sa, her, at han ville avslutte mysteriene.

³¹⁵ Så, menn tilbake i andre tider har kjempet for Sannheten. De kjempet for rettferdiggjørelse. De gikk en stund. Helliggjørelse! De kjempet for *dette*, og de kjempet for *det*. De kjempet for *dette*. Hva gjorde de? Snudde rett tilbake og organiserte inni det, samme tingen. Pinsevenner, og baptistene, presbyterianer, lutheranere, enhver, gjort den samme ting, snudd rett tilbake og gjort den samme ting.

³¹⁶ Og Bibelen sa, i Åpenbaringen 17, det er hva de ville gjøre, den gamle skjøgemoren og hennes døtre, "MYSTERIET, BABYLON." Bibelen sa, her, at det ville være et av mysteriene som ville bli lagt ut. Protestanter, prostituerte, "begå åndelig hor," lede folk ved denominasjoner, med deres "syndens beger," av menneske-skapte læresetninger; og drar dem vekk fra kilden fylt med Blod, hvor den Allmechtige Guds Kraft flyter fritt for å manifestere Jesus Kristus. Det stemmer. Da, Gud vil støtte Det, og Han har gjort det, og Han vil fortsette. Men, når det skjer, er Ordet fullendt.

³¹⁷ Nå er det bare én ting igjen, det er Syv Tordner, som vi ikke kjenner. Og det ville ikke ha tordnet forgjeves.

³¹⁸ Gud gjør ikke noe bare for å leke. Vi leker og oppfører oss tåpelig, men ikke Gud. Alt ved Gud er "Ja" og "Nei." Han gjør ikke narr. Han tuller ikke. Han mener det Han sier. Og Han sier ikke noe uten at det er noe, en mening med det.

³¹⁹ Og Syv Tordner, rett i åpenbaringen her av Jesus Kristus, Det er noen mysterier. Sier ikke Bibelen at *Dette* er "Åpenbaringen av Jesus Kristus"? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Hvorfor, det er noen skjulte mysterier, da, om Det. Hm! Hva er Det? De Syv Tordenene har Det. For, Johannes skulle til å skrive, og en Røst kom ned fra Himmelen, sa, "Ikke skriv Det. Men, forsegl Det. Forsegl Det. Sett Det på baksiden av Boken." Det må bli åpenbart. Det er mysteriene.

³²⁰ Nå, vi løste disse tingene, ved Den Hellige Ånd, har fortalt oss, "Var ikke epler. Det var seksuelt." Fortalte oss disse

tingene. Det er ikke én som er i stand til å stå for Det. Jeg har aldri sett en forkynner, i hele mitt liv, være enig i Det. Men, jeg har spurt dem.

³²¹ Dere vet, i Chicago, da vi sto foran dem, omkring tre hundre og femti forkynnere. Dere kvinner her fra Chicago, dere var der, hørte om det.

³²² Og Herren sa til meg, tre netter før, sa, “De kommer til å sette oppe en felle for deg.” Sa, “Stå ved vinduet her og Jeg vil vise deg.” Sa, “Herr Carlson og—og Tommy Hicks vil møte deg i morgen på morgenen, vil gå til frokost. Og du ber Tommy om å bli. Men,” sa, “her er slik det vil se ut. Fortell dem at de ikke kommer til å ha det møtet på det stedet de tenker på. De kommer til å være på et annet sted.” Sa, “Ikke frykt. Jeg vil være med deg.” Det er godt nok for meg.

³²³ Neste morgen, herr Carlson, president i Full Gospel Business Men, kom, sa, . . . ringte meg opp, sa, “Broder Branham, jeg ønsker å gå til frokost med deg.”

³²⁴ Jeg sa, “Det er i orden.” (Jeg sa, “Se at Tommy Hicks vil være der, også.”)

³²⁵ Gikk ned til Town and Country, og han sa, “Vel, broder Branham,” han sa, “Åh, dette er en . . .”

Jeg sa, “Tommy, vil du gjøre meg en tjeneste?”

“Selvfølgelig, broder Branham.”

Jeg sa, “Lurer på om du vil tale for meg?”

Han sa, “Åh, jeg—jeg kunne ikke gjøre det.”

³²⁶ Jeg sa, “Hvorfor? Jeg er bare en syvende-klasse elev, og jeg—jeg vil si . . . jeg ville si *keiserrike* isteden for *dommer*. [“empire” istedenfor “umpire”—Overs.] Skjønner? Jeg vet ikke hvordan jeg skal tale foran der. Og der vil Pastor-foreningen for Chicago med omland være. Hvordan skal jeg tale foran dem, med min syvende-klasse utdanning, Tommy? Du er en Doktor i teologi.” Jeg sa, “Du vil vite hvordan du skal tale. Jeg gjør ikke det.”

Han sa, “Broder Branham, jeg kunne ikke gjøre det.”

³²⁷ Jeg sa, “Hvorfor? Jeg har gjort deg mange tjenester.” Og jeg bare sa det rett ut.

³²⁸ Og broder Carlson sa, “Åh, broder Branham, han kunne ikke gjøre det.”

Jeg sa, “Hvorfor?”

Han sa, “Vel, han, den-den-den-den . . .”

³²⁹ Jeg sa, “Vet dere hvorfor? Dere vet hvorfor, men dere vil ikke fortelle meg det. De har lagt en felle for meg.”

³³⁰ Jeg sa, “Broder Carlson, du har fått det hotellrommet, har du ikke, hvor vi hadde den andre banketten?”

“Ja.”

Jeg sa, “Du vil ikke få det.”

³³¹ Han sa, “Vel, broder Branham, jeg har fått forhåndsbetalingen på det.”

³³² Jeg sa, “Jeg bryr meg ikke om hva du har fått. Det kommer ikke til å være der. Det er et grønnfarget rom. Vi kommer til å være i et brunfarget rom. Jeg kommer til å være bak i hjørnet. Dr. Mead vil sitte til høyre. Den fargede mannen og hans kone vil sitte *her*, og så-og-så. Det vil være en buddistprest som sitter helt til høyre for meg,” og hvordan de ville være kledd.

³³³ Og jeg sa, “Du vet hva det er, Tommy. Dere er... Stor-Chicagos Pastorforening kommer til å utfordre meg på ‘dåpen i Jesu Kristi Navn.’ Stor-Chicagos Pastorforening vil utfordre meg på ‘beviset på Den Hellige Ånd,’ tale i tunger. De kommer til å utfordre meg på ‘slangens sæd,’ og på forkynnelsen om ‘nåde.’”

³³⁴ Tommy så over, og, “Nåde! Du store!” Sa, “Jeg tror ikke jeg en gang vil dra dit.”

Jeg sa, “Jo, kom igjen.”

³³⁵ Og neste dag, mannen som hadde tatt imot forhåndsbetalingen, ga ham det tilbake, og sa, “Vi har et orkester. Vi hadde reservert det, og vi glemte det og hadde mistet den tingen. Og vi måtte gi det til et orkester, og dere kan ikke få det.” Og vi dro ut til Town and Country.

³³⁶ Gikk inn, den morgenen, og der sto de alle sammen. Da jeg satte meg ned bak bordet bak der, og ventet, etter de hadde hatt frokost, så jeg rundt på dem slik. Vi hadde frokost i et rom. Kom ut, satte oss ned der, og der var den Store Pastorforeningen i Chicago. Jeg så rundt på dem. Alle introduserte seg selv som Doktor Ph.D., L.L., Q.U.S.T., og alle de slags tingene der. Jeg bare satt og hørte på dem, til de ble ferdige. Og broder—broder Carlson sto opp. Han sa, “Mine herrer. . .”

³³⁷ Og dere alle sammen kjenner Hank Carlson. Og, der, spør ham. Vel, dere har det på lydbånd rett her. Om dere ønsker å kjøpe lydbåndet, er det her. Guttene har fått det.

³³⁸ Han sa, “Mine herrer,” han sa, “Jeg introduserer for dere, neste, broder Branham.” Han sa, “Dere er kanskje uenige med ham alle sammen, i hans lære, men la meg fortelle dere noe. For tre dager siden, satt vi i et sted, og om den mannen ikke fortalte meg alt som har skjedd denne morgenen, står ikke jeg her. Han fortalte meg at dere alle var i ferd med å stille ham spørsmål om hans lære. Og han fortalte meg at jeg måtte avlyse det andre stedet, og være her. Og fortalte meg nøyaktig hvor Dr. Mead og disse folkene ville sitte, helt nøyaktig, og her er de.” Han sa, “Dere har kanskje vært uenige med ham, men, jeg vil si en ting, han er fryktløs for det han tenker på.”

Han sa, "Nå, broder Branham, gulvet er ditt."

³³⁹ Jeg sa, "Før vi starter. . ." Jeg leste det jeg leste denne morgenen, "Jeg var ikke ulydig mot den Himmelske visjon." Jeg sa, "La oss nå slå fast dette. Nå, dere snakker alle om å være Doktor Teolog; og jeg står her alene." Jeg sa, "Om det er slik, dere ønsker å stille meg spørsmål, om dåpen i Jesu Navn. Vi vil starte med det først. Jeg ønsker en av dere menn å komme med din Bibel og stå her ved siden av meg, om hva som helst jeg har lært." Jeg sa, "Stå her ved siden av meg, og, med Guds Ord, motbevis Det." Jeg ventet. Ingen sa et ord. Jeg sa, "Jeg ber om at noen av dere menn kan komme og stå ved siden av meg." Sa, "Hva er i veien med dere? Da, la meg være, om dere er redde for å stå her ved siden av meg."

³⁴⁰ Det er ikke meg de er redde for; det er den Allmektige Guds Engel. Det, de vet, om Han kunne la meg forutsi at jeg skulle komme. . . De er til og med klokere enn jeg trodde de var. De visste bedre enn å stå der. Hm-hm. Dere vet, dere har vært i stunder, i de stundene, også. Men de gjorde det ikke. Hva er i veien, om det er så stort, og de vet det er så sannferdig?

³⁴¹ Jeg har sagt det på lydbånd, og overalt ellers; jeg er rede til å snakke om det, på en kristen måte, med enhver broder. Jeg vil ikke krangle med noen; men jeg vil du skal komme, motbevise noe av Det, ved Ordet. Ikke ved din lærebok, nå; ikke hva Dr. *Så-og-så*, eller Sankt *Så-og-så* sa. Jeg ønsker å vite hva Gud sa. Det er basisen. Jeg ønsker å vite hva Det er. De gjør ikke det.

³⁴² Nå, se, når det er tid for de syv røstene. Da er det tid for de syv røstene, når Boken er fullført, i Åpenbaringen 10 å bli åpenbart. Legg merke til nå. Lytt etter.

³⁴³ Nå, jeg vil ikke holde dere så mye lenger. Jeg vet jeg sliter dere ut, her. Klokken er ti over halv ti. [Forsamlingen sier, "Nei. Gå videre!"—Red.] Lytt nøye nå. Jeg vet, jeg står, og dere alle skifter stilling og ting. Jeg vil bli glad når menighetshuset blir fikset så vi ikke behøver å være klempt sammen. Vi kan ta hele dagen til å tale om Det.

³⁴⁴ Legg merke til nå. Noter nå. De syv røstene var tordener, eksplosjoner.

Gud, hjelp oss. Om jeg tar feil, Herre, tilgi meg.

³⁴⁵ Jeg stiller dere spørsmålet. Det eksploderte med torden, da denne røsten ropte ut. La dere merke til, at, da de Syv Segl som følger de syv menighetstider, da det Første Segl ble åpnet, at det var en torden? Det Første Seglet i Boken ble åpnet, var det en torden; ville ikke dette Første Seglet på utsiden av Boken åpnes på samme måte? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Gud forandrer ikke Sitt program. La oss gå over til Åpenbaringen 6.

Og jeg så at Lammet hadde åpnet ett av seglene, og jeg hørte, som en røst av en torden, og ett av de fire livsvesener sa, kom og se.

346 Nå, det kom aldri et torden til. “Og det siste Seglet ble åpnet, det var rom i Himmelen for en halv times stillhet.” Men, det Første Seglet ble åpnet, var det en eksplosjon av torden.

347 Åh, menighet, kan det være? Er vi kommet så langt? Venner, tenk. Kanskje. Jeg håper det ikke er så. Men hva om det er? Hva var den eksplosjonen? Og foran Gud, og denne åpne Bibelen, jeg lyver ikke. Eksplosjon, som rystet jorden!

348 Og da det Første Seglet, av de syv som ble åpnet i Bibelen, kom det fram, bare En, men en eksplosjon som rystet hele tingen; en torden. Og så om Seglene som er på baksiden ville åpnes, ville ikke det bli en torden, også? Jeg vet ikke. Jeg kan ikke si det.

349 Det var et torden, det Første Seglet, og Seglet var en torden. Trompeten ble åpnet på den tiden. Og Trompeten ble blåst i ved Pinsen, selvfølgelig. Jeg vil ikke komme inn på det.

350 Nå, om visjonen var Bibelsk; visjonen jeg snakker om, som jeg så forrige lørdag morgen. Er en uke siden, nå. Om, husk her nå, om visjonen var Bibelsk, må den bli tolket av Skriften, eller en fortsettelse av den samme Skriften. [Broder Branham tar en pause—Red.] Jeg bare ventet, så det synker inn. Om. . .

351 Dette som jeg har sett, hva det var, vet jeg ikke, men jeg er livredd. Er vi kastet bort? Er vi ved enden? Husk, denne Engelen sa, når dette skjer, sverget Han, “Det vil ikke være mer tid.” Jeg lurer på om vi virkelig får tak i denne.

352 Dere sier, “Vel, ser ut som Det vil eksplodere ove- . . .” Broder, Han kommer i det minuttet du ikke tenker det. Dere vil høre Det deres siste gang.

353 Er Det klart nå? Da det Første Seglet ble åpnet, Seglene som var på innsiden av Boken, disse mysteriene som ble ropt ut: rettferdiggjørelse, helliggjørelse, Romersk-katolske kirke, protestanter! Og når alle deres små kamper og ting etterlot disse løse endene i Guds Ord, kommer den syvende engelen og samler dem alle sammen og forklarer dem. Skjønner? Og så, avslutter han, Syv Tordner blir fremsagt.

354 Da Johannes begynte å skrive; sa, “Ikke skriv Det. Men, forsegl Det.”

355 “Og det Første Seglet ble åpnet,” av Seglene på innsiden av Boken, Det ble åpnet med en torden. Uh!

356 Om dette er Skriften, kan det bare være. . . Om noe Skriftsted er. . . Noe som er ment å være fra Bibelen. . .

357 Det er akkurat som, dere kan ikke fortelle meg at det er en slik ting som en “skjærsild” og ting som det. Det er ikke noe Skriftsted i Bibelen til å støtte det. Dere kan ikke

fortelle meg om disse tingene, slik som Makkabeerboken, de kan være helt i orden. . . “Og den fjerde Daniels bok, hvor en Engel grep ham i håret på hodet, og sa . . . satte ham ned.” Det er ikke noe slikt som det som noen gang fant sted i Bibelen. “Hvor Jesus fra Nasaret laget en liten fugl av leire, og satte bein på den, sa, ‘Hui! Fly avsted, lille fugl,’” det er tull. Det er ikke noe i Bibelen som støtter det. Så det tuller ikke. . . Oversetterne, Gud så til at oversetterne ikke engang ville legge til den dogmen og tullet. Kan ha vært gode mennesker, Makkabeer brødrene. De var det. Jeg sier ikke at de ikke var gode mennesker. Men det var ikke Bibelsk.

³⁵⁸ Dette er den fulle åpenbaringen av Jesus Kristus. “Ingenting kan bli lagt til Det eller tatt fra Det.” Og om vi legger det inn Der, virker det ikke med resten av Skriften. Det er seksti-seks Bøker i denne Bibelen, og ikke et Ord vil motsi et annet Ett.

³⁵⁹ Og så, om dette er fortsettelsen, for lyden av disse siste trompetene, eller disse siste Syv Tordenene som kommer fram, mysteriene, de siste Seglene, Det vil måtte delta, eller sammenlignes, med resten av Skriften. Og om De første der inne ble åpnet med en eksplosjon av torden, vil De andre det, også, som er på baksiden. Se hva som skjer. Om visjonen var Bibelsk, da må den bli tolket av Skriften, eller en fortsettelse av den samme Skriften.

³⁶⁰ Legg merke til, Åpenbaringen, 3 og 4, “Syv Tordner.” Syv Tordner, og så legg merke til, 3 og 4, og så (hva?) en ed fra den mektige Engelen, som, “Tiden var over.” Da disse Tordenene, ser dere, løftet opp sine røster, da Engelen. . .

³⁶¹ Bare tenk på det! “En Engel, kledd i en sky, og en regnbue-pakt over Hans hode.” Vel, dere vet Hvem det er. “Satte en fot på land, og på havet, og løftet opp Sin hånd og sverget, at, ‘Da de Syv Tordenene hadde talt,’ at, ‘tiden ville ikke lenger være.’”

³⁶² Og om tjenesten om Guds mysterier er fullendt, hva om det er de syv mysteriene som kommer fram? Og en ydmyk, liten menighet som vår, at den Allmektige har kommet og betraktet Sitt folks lave stand! Dere sier, “Åh, det, jeg tror ikke det.” Det er kanskje ikke slik. Men hva om det er? Da har tiden runnet ut. Tenkte du det? Vær seriøs. Det kan være senere enn vi tror.

³⁶³ Disse stjernene som falt inn i sin konstellasjon der tilbake! Den Engelen som kom, og sa, “Som Johannes var sendt for å avvikle det Gamle Testamente og å bringe fram introduksjonen av Kristus, vil et Budskap avvikle disse løse endene og vil introdusere Messias like før Hans Komme, Budskapet til de siste dager.”

³⁶⁴ Legg merke til, den Mektige Engelen sverget, med en ed, at, “Tid vil ikke være mer.”

³⁶⁵ Nå, jeg vil ikke holde dere for lenge. Bare tenk på dette, et minutt nå.

³⁶⁶ Lytt nå. Denne Engelen kom ned fra Himmelen. Skjønner? De andre, syv englene til de syv menighetene, var jordiske budbærere. Men denne Engelen. . . Hele Budskapet er avsluttet; den syvende engelen avvikler hele tingen. Og denne Engelen kommer ikke til jorden; Han er ikke en mann fra jorden, som budbærerne til menighetstidene; det er avsluttet. Men, denne Engelen bringer den neste kunngjøringen. Og en *engel* betyr en "budbærer." Og Han kommer ned fra Himmelen, kledd i den Lysstøtten, Sky, med en regnbue over Sitt hode. Og en regnbue er en pakt. Det var Kristus, "Med en fot på land, og en på havet, og sverget, at, "Tiden vil ikke være mer."

Hvor er vi, sirs? Hva handler alt dette om? Jeg spør dere.

³⁶⁷ De andre englene var budbærere, menn fra jorden. Men denne Engelen. . . Disse, som sa, "Til engelen for Laodikea-menigheten," "Til engelen for Efesus-menigheten," budbærere fra jorden; ser dere, menn, budbærere, profeter, og så videre, til menigheten.

³⁶⁸ Men, Denne kom ikke fra jorden. Han kom ned fra Himmelen, fordi mysteriet er helt fullendt. Og når mysteriet er fullendt, sa Engelen, "Tid skal ikke være mer," og Syv Tordner kastet sine røster ut.

³⁶⁹ Hva om det er noe for å la oss vite hvordan vi skal komme inn til den Bortrykkende Troen? Er det? Vil vi løpe, hoppe over murer? Og er det noe som er i ferd med å skje, og disse gamle, ødelagte, usle kroppene kommer til å bli forvandlet? Kan jeg leve for å se det, O Herre? Er det så nært at jeg vil se det? Er dette generasjonen? Sirs, mine brødre, hvilken tid er det? Hvor er vi?

³⁷⁰ La oss se på klokken, kalenderen, for å se hvilken dato vi lever i. Israel er i Palestina, i sitt hjemland. Banneret, den seks-taggede Davidstjernen, (to tusen år siden, ja, nærmere tjue-fem hundre år siden), det eldste flagget, vaier. Israel er tilbake i sitt hjemland. "Når fikentreet setter sine knopper, denne generasjonen skal ikke dø, skal ikke gå ut, forgå, før alle ting er oppfylt."

Nasjoner går i oppløsning, Israel våkner,
Tegnene som profetene forutsa;
Hedningedagene er talte, beheftet med
harver;
"Vend tilbake, O, adspredte til deres egne."

Forløsningsdagen er nær,
Menns hjerter gir etter av frykt;
Bli fylt med Ånden, deres lamper trimmet og
klare,
Se opp, deres forløsning er nær!

Falske profeter lyver, Guds Sannhet de
fornekter,
At Jesus Kristus er vår Gud.

Dere vet Det er Sannheten! Ja.

Men vi vil vandre der apostlene har trådd.
For Forløsningsdagen er nær,
Menns hjerter gir etter av frykt;
Bli fylt med Ånden, deres lamper trimmet og
klare,
Se opp, deres forløsning er nær!

³⁷¹ Kan være nærmere enn du tenker det er. Det har gjort meg redd. Åh, jeg har ikke gjort nok. Hvor er vi?

³⁷² "Tid skal ikke være mer." Han annonserer at tid er over. Hva skjer? Hva skjer? Kan det være slik nå, brødre? Tenk seriøst. Om det er, da er pyramiden kronet med de Syv Tordenene.

³⁷³ Dere husker pyramide-Budskapet? Det er Toppstenen. Hva gjorde Den? Den Hellige Ånd valgte ut den individuelle og forseglet den, når vi la til vår tro; rettferdighet, og gudsfrykt, og tro, og så videre, og fortsatte å legge til det til vi fikk syv ting. Og det syvende var kjærlighet, som er Gud. Det er hvordan Han former den individuelle, og dekker ham og forsegler ham med Den Hellige Ånd.

³⁷⁴ Så, om det er så, Han har hatt syv menighetstider, at Han har hatt syv mysterier som har blitt forkynt og er borte, og de kjempet for, for å bringe tilbake. Og nå kommer Toppstenen, for å ta ut Menigheten. Betyr Tordenene det, mine brødre? Sirs, er det hvor vi er?

³⁷⁵ Junie, jeg ønsker å ta drømmen din. Se. Junior, før pyramiden endog var talt, måneder før det, denne drømmen ble sett.

Du sier, "Hva med en drøm?"

³⁷⁶ Nebukadnesar drømte en drøm som Daniel tolket, fortalte om begynnelsen av hedningetiden og når den ville avsluttes. Og den har gjort det helt nøyaktig på den måten. Ikke én del har feilet.

³⁷⁷ La dere merke til? Skriften som... var på steinen, jeg tolket Det for dem. De var opprømt. Det er "Guds mysterium" som ikke har blitt forstått, på mange år. Kunne det være det?

³⁷⁸ Og legg så merke til. På en mystisk måte, plukket vi opp, ut av luften, et skarpt redskap som åpnet opp toppen. Og der inne var hvit granitt, men Det var ikke tolket. Det var ingen bokstaver der. Jeg tolket ikke Det, Junior. Jeg bare så på Det, og sa til brødrene, "Se på Dette." Og det er oppfylt, i kveld.

³⁷⁹ Og mens de studerte Det, skled jeg mot vesten. For hva? Kanskje for å forstå tolkningen av det som var skrevet i toppen av Dette. Kunne det være?

³⁸⁰ Og Disse, eksplosjonene, her en morgen, som rystet meg inn til jeg ble løftet helt igjennom opp i luften, så høyt som denne bygningen, den konstellasjonen av Engler, syv Engler i form av en pyramide. Er det de Tordenene som kommer fram? Kan det være?

³⁸¹ Dette er alt sammen tolket. Ifølge hans drøm, var det alt sammen fullendt. Ifølge Guds Ord, vil den syvende budbærer avslutte, syvende Budskap vil bli fullendt, og så de Syv Tordenene. Og han så toppstenen rullet over.

³⁸² Som, mange mennesker vet ikke en gang at det er Syv Segl som skal bli åpenbart. Jeg har lest mange menns bøker om Åpenbaringen, aldri hørt Det bli talt om. De hopper over Det. Men det har blitt fortalt dere at Det er der.

³⁸³ Jeg vet ikke hva det er. Kan det være det? Gud vær barmhjertig med oss! Om det er, er vi i en alvorlig tid. Nå, bare et øyeblikk, se. Om det er så, og mysteriet er fullendt, som var skrevet i disse steinene.

³⁸⁴ Jeg er glad for å sitte i en menighet med gudfryktige mennesker som Gud kan gi en drøm til. Jeg er glad for å introdusere til disse menn og kvinner som går til Juniors menighet, og til denne menigheten, til broder Nevilles, og dem, at det er mennesker som sitter i denne forsamlingen, og Bibelen sa, "De vil drømme drømmer i de siste dager." Og her er det. Og se på det, det er sammenlignbart med Ordet.

³⁸⁵ Visste ingenting om det, en eksplosjon kom, og her kom syv Engler fra Evigheten. Jeg sa, "Herre, hva vil Du jeg skal gjøre?" Det ble ikke sagt. Jeg må kanskje reise, først, for å finne det ut. Jeg vet ikke. Kanskje det ikke engang er det. Jeg vet ikke. Jeg sier bare, "Hva om det er?" Om det er Bibelsk, høres det veldig ut som det. Syns dere ikke det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

³⁸⁶ Se. Da, se, toppsteinen var ikke tolket. Skjønner? "Reis vest, og kom tilbake." Eller, er det dette, er det disse syv Englene i denne konstellasjonen som kom til meg?

³⁸⁷ Og når jeg møter deg på Oppstandelsesdagen, vil du se at jeg ikke lyver; Gud, min Dommer.

³⁸⁸ Eller, er dette det andre høydepunktet som jeg talte om her om dagen? Er det om noe som kommer for Menigheten? Jeg vet ikke. Jeg kunne blitt ved det en liten stund, men jeg vil gå videre.

³⁸⁹ Kan det være det, den mektige tordenen, eller den syvende Engelen i de syv, konstellasjonen, syvende-periode-konstellasjon, deres pyramide laget i en form (tre på hver side, og en på toppen), og de kom ned fra Evigheten? Kan det være?

³⁹⁰ Er dette mysteriet, om Tordenene, som vil bringe tilbake Toppstenen? Dere vet, pyramiden ble aldri toppet. Toppstenen er enda ikke kommet. Den har blitt avvist. Kan det være, brødre, søstre?

391 Eller, er dette det Tredje Rykk som Han fortalte meg om, tre eller fire år siden?

392 Det Første Rykket, dere husker hva som skjedde? Jeg prøvde å forklare Det. Han sa, "Ikke gjør det."

393 Det Andre Rykket, sa Han, "Ikke prøv." Og jeg rykket, allikevel. Husker dere? [Forsamlingen sier, "Ja."—Red.] Dere husker det alle sammen. Det er på lydbånd og alt.

394 Og så sa Han, "Nå kommer det et Tredje Rykk, men ikke prøv å forklare Det." Dere ser hvordan jeg nærmet meg Dette, i kveld? Jeg vet ikke. Men, jeg føler meg forpliktet, overfor min menighet, til å si noe. Dere tar deres egne konklusjoner.

395 Nå, vil dette være mysteriet som ville åpnes opp, som ville bringe Kristus, bringe en Kraft til Menigheten? Skjønner? Vi har allerede. . .

396 Vi tror på omvendelse, bli døpt i Jesu Kristi Navn. Vi tror på å motta Den Hellige Ånd. Vi har tegn, under, mirakler, tungetale, og de tingene som den første Menigheten hadde. Og, faktisk, det har blitt gjort mer, rett her, enn hva som er skrevet i Apostlenes Gjerninger, i denne ene lille menneske-gruppen, denne bitte lille tjenesten vår her. Hva med verden over? Skjønner? Mer enn hva som er skrevet i Apostlenes Gjerninger, samme slag! Vekket de døde! Husk, det var bare omkring tre mennesker som ble oppreist, fra døden, av Jesus Kristus. Og vi har registrert, legers registrering, fem. Skjønner?

397 "Gjerninger som Jeg gjør, mer enn dette skal dere gjøre." Jeg vet King James sier "Større," men du kan ikke gjøre noe større. Mer av det! Han var i én Person da; Han er i hele Menigheten nå. Skjønner? "Mer enn dette skal dere gjøre, for jeg går til Min Fader."

398 Om dette er det Tredje Rykket, da er det en stor tjeneste som ligger foran. Jeg vet ikke. Jeg kan ikke si det. Jeg—jeg vet ikke.

399 Legg merke til. Tredje Rykk, la oss stoppe ved det, et minutt. I visjonen, den første flyvningen var små budskaps-fugler; det var da vi startet. Det vokste, fra bare å ta en person i hånden.

400 Og dere husker hva Han fortalte meg? "Om du vil være oppriktig, vil det skje at du vet selve hemmeligheten i deres hjerte." Hvor mange husker det ble kunngjort herfra, og over i nasjonene? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Og skjedde det? ["Amen."] Nøyaktig. Så sa, "Ikke frykt. Jeg vil være med deg." Skjønner? Og det skal gå videre.

401 Nå, det Første Rykket var bitte, små fugler; de flyvningene. De reiste videre for å møte tiden, møte Herrens Komme; det første Budskapet.

402 Andre gang, hjertenes hemmeligheter. Fra å ta et menneske i hånden, og bare stå der og si hva de hadde; neste gang,

åpenbarte det deres synder og fortalte dem hva de skulle gjøre. Og ma- . . . Stemmer det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Så, det skjedde, perfekt, akkurat slik Gud sa det. Og dere er vitner, og det er også verden, det er også menigheten.

⁴⁰³ Da jeg sa, "Jeg så en Engel, og Det var en smaragd-Ild, som brant"; lo folk og sa, "Billy, våkn opp." Det magiske vitenskapelige kameraøyet tok Det. Jeg løy ikke. Jeg sa Sannheten. Gud stadfestet.

⁴⁰⁴ Jeg sa, "Mørke overskygger; det er død, svart. Og Dette er hvitt. En er Liv; den andre er død." Og der er Det, på bildet bak *der*. På . . .

⁴⁰⁵ Som George J. Lacy—Lacy sa, "Det mekaniske øyet til dette kameraet vil ikke ta psykologi." Følger dere meg? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

⁴⁰⁶ Legg merke til, den første lille flyvningen; hånd. Den andre var større, hvitere, duer; Hellige Ånd åpenbarer hjertets hemmeligheter. Og den tredje flyvningen var Engler (ikke fugler), Engler; og det er endetiden, det er alt. Vil dette være tiden, broder? Er dette tiden?

⁴⁰⁷ Lytt virkelig nøye nå, og ikke feiltolk dette. Jeg vil spørre dere om noe.

⁴⁰⁸ La oss gå tilbake bare et minutt. Menigheten vet det er sannheten. Den vitenskaplige verden vet det er sannheten. Og folket sitter her inne, i kveld, og mange lever fortsatt, som sto her ved elven da den Røsten talte det ut, og sa, "Som Johannes var sendt med et budskap om det første komme, slik er dette det andre Budskapet, om det andre Komme." Husker dere? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

⁴⁰⁹ Og om Det er fullendt, hva gjorde Johannes? Johannes var den som sa, "Se, der er Guds Lam som tar bort verdens synd. Det er Ham." Er timen, har den kommet, mine brødre? Jeg sier ikke den har det. Jeg vet ikke. Men, jeg spør dere. Jeg vil dere skal tenke. Eller, vil dette være tiden da det igjen vil være, "Se der Guds Lam"?

⁴¹⁰ Eller, tiden for Malakias 4, "Å vende barnas hjerter tilbake til fedrenes Tro"? Vil det være en slik eksplosjon som vil—som vil gjøre slike mektige ting, inntil det vil sette Menigheten, som har blitt lunken og ikke kan forstå Guds mysterier, og så videre? Når de ser den mektige eksplosjonen feie over, vil det vende deres hjerter tilbake til Faderen, som Bibelen sier det vil gjøre? Eller, var dette Budskapet, allerede forbi, som skulle ha gjort det? Jeg vet ikke.

⁴¹¹ Dette er endetidens tegn, sirs. Eller, er dette tegnet på at det er over? Det virker veldig Bibelsk, for meg. Jeg vet ikke. Der var de Englene. Der var en eksplosjon, som en torden, som rystet hele jorden. Gud vet at jeg forteller sannheten.

412 Husk bare, noe er i ferd med å skje. Jeg vet ikke hva det er. Men kan det være dette? Grunnen til at jeg sier dette, gjør dere i stand! La oss be, (be hvordan?) ta vår posisjon i hæren av Hans troende, og gjøre oss i stand, for det kan være senere enn vi tror.

413 Dere kjenner meg, og jeg har aldri fortalt dere en løgn, enda, som jeg vet om. Og som Samuel sa til dem, "Har jeg noen gang fortalt dere noe, i Herrens Navn, som ikke har skjedd?" Nå, jeg sier til dere nå. Jeg vet ikke hva dette er. Jeg kan ikke si hva det er. Jeg vet ikke. Men, jeg kommer til å si dere Sannheten. Jeg er redd. Som deres broder, jeg har vært redd siden forrige lørdag.

414 Det kan være endetiden. Det kan være tiden for regnbuene å komme over himmelen, og en kunngjøring fra himmelen, sier, "Tiden er ikke mer." Om det er, la oss gjøre oss i stand, venner, til å møte vår Gud. Det har blitt lagt inn masse Mat nå. La oss ta Det i bruk. La oss ta Det i bruk nå. Og med meg, fra denne plattformen, roper jeg til Gud, "Herre Jesus, vær nådig mot meg!" Jeg har prøvd å leve så godt jeg kunne. Jeg har prøvd å bringe Budskapet på den beste måten jeg kunne, fra Guds Ord. Gud kjenner mitt hjerte.

415 Men, da den konstellasjonen av Engler feide over den bakken, var jeg paralyisert. Jeg kunne ikke engang føle, på lenge. Til og med følte som, lenge etterpå, prøvde å gå gjennom rommet, til og med fra ryggmargen min, og opp-og-ned nakken min, var helt paralyisert, som, og ingen følelse. Jeg kunne ikke føle, i hendene mine. Jeg var fortumlet, hele dagen. Jeg—jeg gikk inn på rommet og satte meg ned.

416 Søndag, kom jeg ned her for å tale, og jeg—jeg prøvde å riste meg selv fra det, ved å tale. Mandag, var det der igjen. Og det er her nå.

417 Jeg vet ikke. Jeg vet ikke, sirs. Jeg er bare ærlig, med dere, som mine brødre. Jeg vet ikke. Er det—er det tiden? Er tjene-...mysteriet alt avsluttet? Har det lydt over alt? Er det virkelig de Syv Tordenene, i ferd med å framsi noe, at den lille gruppen som er samlet sammen vil motta en Bortrykkende Tro, for å gå i Bortrykkelsen når Han kommer? "For vi vil bli forvandlet," like raskt som de Englene kom, "på et øyeblikk, på et øyes blunk; og skal bli rykket opp med de som har sovnet, for å møte Herren i luften."

Min bønn er:

418 Gud, om det er så, jeg vet ikke, Herre. Jeg bare fortalte menigheten. Om det er så, Herre, forbered våre hjerter. Gjør oss rede, Herre, for den store tiden. Det, hele tidshistorien, alle profetene og vismennene har sett etter den tiden. Herre, jeg vet ikke hva jeg skal si. Jeg vil være redd for å si, "Ikke kom, Herre." Jeg føler meg skamfull, når jeg ser meg rundt og ser verden i den tilstanden, jeg har ikke gjort noe mer enn det jeg

har gjort med det. Jeg er skamfull over meg selv. Om det er en morgendag, Herre, salv mitt hjerte. Salv meg mer, Far, så jeg kan gjøre alt jeg kan, for å bringe andre til Deg. Jeg er Din.

⁴¹⁹ Jeg føler meg som Jesaja, i templet den dagen, da han så Englene fly fram og tilbake, med vinger over Sine ansikt, og over Sine føtter, og fløy med vinger, “Hellig, hellig, hellig!” Åh, hvordan den unge profeten var rystet. Han begynte å eldes litt. Og da han så det, skjønt han hadde sett visjoner, ropte han ut, “Ve meg!”

⁴²⁰ Far, kanskje jeg følte litt som det, da jeg så de Englene her om kvelden, eller her om morgenen, rettere sagt. Ve meg, for jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor blant urene mennesker. Og, Far, rens meg.

⁴²¹ Og her er jeg. Send meg, Herre, hva enn det er. Og jeg står ved denne talerstolen hvor jeg har vært i tretti år. Om det er noe, Herre, Du vil jeg skal gjøre, her er jeg. Jeg er rede, Herre. Men, må jeg finne nåde for Ditt åsyn. Ydmykt, ber jeg.

⁴²² Jeg ber for den lille flokken som Den Hellige Ånd har gjort meg til tilsynsmann over, for å mate dem. Og jeg har gjort alt som jeg vet om å gjøre, Herre, for å mate dem med Livets Brød. Som i den visjonen, for mange år siden, hvor det store forhenget lå i Vesten, og et fjell av Livet Brød; den lille boken, “*Jeg var ikke ulydig mot den Himmelske Visjonen.*” Og her går det alt sammen i oppfyllelse, åpenbart rett for våre ansikter.

⁴²³ Du er Gud, og det er ingen andre enn Deg. Ta imot oss, Herre. Tilgi oss våre synder. Jeg omvender meg fra all min vantro, fra alle mine misgjerninger. Jeg ber på Guds alter.

⁴²⁴ Som jeg kom i kveld, med denne lille menigheten foran meg, ved tro beveger vi oss fra denne bygningen, i borttrykkelse, “som vi sitter sammen på Himmelske steder,” rundt Guds Trone. Våre hjerter har vært varme mange ganger, ved de tingene vi har sett Deg gjøre, og lagt ut Dine mysterier for oss. Men, Herre, i kveld, er jeg så trett. Ve meg!

⁴²⁵ Og—og Jakob, da han så de Englene komme ned stigen og gå tilbake, sa han, “Dette er et fryktelig sted, ikke noe annet enn Guds hus.” Og der ble Betel etablert.

⁴²⁶ Gud, folket forstår det ikke. De tenker det ville vært så mye glede. Men, Herre, hvilket slit, hvilken fryktelig ting for et menneske å komme i Nærværet av et stort, mektig Vesen fra Himmelen.

⁴²⁷ Jeg ber om tilgivelse for min lille menighet her, som Du sendte meg ned for å—å—å—å lede og guide. Velsign dem, Herre. Jeg har gjort dette ifølge visjonene og drømmene og ting som har blitt sagt, så, så godt som jeg kunne. Jeg har lagt inn all Maten som jeg vet om, for dem, Herre. Hva enn det er, Herre, er vi Dine. Vi overgir oss i Dine hender, Herre. Vær

nådig med oss. Tilgi oss. Og la oss være Dine vitner så lenge som vi er på jorden. Så, når livet er over, ta imot oss inn i Ditt Kongerike. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

⁴²⁸ Dere alle sammen, rens hele deres hjerte. Legg vekk alt, enhver byrde, hold det borte fra dere. Ikke la noe plage dere. Ikke bli redde. Det er ikke noe å bli redd for. Om Jesus kommer, er det en veldig . . . Det er øyeblikket som hele verden har stønnet og ropt etter. Om det er noe som bryter fram nå, for et—et nytt komme, et nytt komme av en ny gave eller noe, vil det være vidunderlig. Om det kommer den tiden at åpenbaringen av de Syv Tordenene vil bli åpenbart til Menigheten, hvordan å reise, jeg vet ikke. Jeg har bare fortalt hva jeg så. Åh, du, hvilken tid! Det er en alvorlig og høytidelig tanke.

⁴²⁹ Og om det vil være tiden for meg å reise, jeg er deres . . . Herre, jeg er Din. Når Du er ferdig, kom, Herre Jesus.

⁴³⁰ Uansett hvor det vil være, eller hvilken tid det kan være, er jeg Hans. Jeg sier ikke at jeg ønsker å reise; jeg gjør ikke det. Jeg har fått en familie å oppfostre. Jeg har fått Budskapet å forkynne. Men, det er ifølge Hans vilje, ikke min. Det er Hans vilje. Jeg vet ikke.

⁴³¹ Jeg bare forteller til dere hva som er. Hva som er, Gud vil la det skje. Men jeg forteller dere hva jeg så og hva som skjedde. Hva det betydde, vet jeg ikke. Men, sirs, kan dette være enden? Hm!

⁴³² Folkene er til stede nå, de seks menneskene som hadde disse drømmene. Er det ikke rart det ikke var syv? Er det ikke veldig rart? De seks ledet rett opp, og så den visjonen, rett etterpå. Folkene er her. Broder Jackson, her, var én; broder Parnell var en annen; søster Collins var en annen; søster Steffy var en annen; broder Roberson var en annen; og broder Beeler var en annen. Og den Himmelske Far vet at det ikke var én til som var knyttet til disse. Og på slutten av det, den syvende . . . som var søster Steffy, øyeblikkelig brøt visjonen fram. Ser dere? Dere ser hvorfor jeg reiser? Dere ser hvorfor jeg må dra? Jeg må gjøre det.

⁴³³ Og, venner, ikke se til meg. Jeg er deres broder. Ikke bry dere om meg, for jeg er bare et menneske. Jeg må dø som alle andre. Ikke hør på meg; men hør på hva jeg har sagt. Hva jeg har sagt er Budskapet. Ikke bry dere om budbæreren; se på Budskapet. Hold deres øyne, ikke på budbæreren, men på Budskapet. Hva Det sa, det er tingen å se til.

⁴³⁴ Og Gud hjelp oss, er min bønn. Jeg hater . . . Jeg ville ikke komme, å fortelle dere dette, men jeg ville ikke holde noe tilbake fra dere.

⁴³⁵ Nå, så langt jeg vet, la meg fortelle dere. Så langt jeg vet, jeg vil dra innen de neste to eller tre dagene, onsdag morgen,

til . . . for Tucson. Jeg vil ikke dra til Tucson for å forkynne. Jeg reiser ikke dit for å forkynne. Jeg reiser til Tucson, for å etablere familien min i skolen, og så bli en vandrør.

436 Jeg reiser opp til Phoenix, for å holde den lille serien med møter, som antageligvis vil bli bare små Budskap rundt omkring. Og—og så, kanskje, jeg gjør ikke . . .

437 Jeg tror de vil jeg skal forkynne på stevnet en kveld. De sa aldri noe om det, de sa bare jeg skulle være der. Ser dere, det høres ikke så bra ut, for meg.

438 Og jeg har fått et ord, SÅ SIER HERREN, til broder Shakarian, også. Hm-hm. Jeg vet ikke hva han vil gjøre med det, men jeg har fått ordet å fortelle ham. Jeg vet ikke hva han vil gjøre. Det er opp til ham. La dere merke til forrige nummer av *Voice*? Det er ikke ment å være en organisasjon, men de erklærte sin trosbekjennelse. En organisasjon, da vil jeg hoppe av. Jeg er ute av slikt.

439 Nå, sannsynligvis, broder Arganbright og broder Role, en Washington-diplomat under syv presidenter, vil være i Afrika. Og broder Role, og jeg, og broder Arganbright, vil reise inn i Afrika med en gang, for noen møter nede i Sør Afrika og Tanganyika, med broder Boze. Og videre ned igjennom, og sannsynligvis opp gjennom Australia, og gjennom den veien, komme tilbake, om Herren ikke gjøre noe annerledes. Men, før jeg reiser, vil jeg være tilbake her.

440 Da, når jeg kommer tilbake derfra, om Gud ikke har talt til meg, på en annen måte, kommer jeg til å ta familien og flytte opp til omkring Anchorage, Alaska. Dette er sørvest; det vil bli nordvest. Og så la dem være der gjennom sommeren, når det er så varmt nede i Tucson at det vil brenne skinnen av deg. Jeg tror ikke de kunne klare det. De ville få sånn hjemlengsel og bli motløse! Vi selger ikke stedet. Det blir rett her, med møblene i huset. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre.

441 Så, når sommeren er over, om Herren vil, vil jeg forlate Alaska, og komme ned til omkring Denver, sentrale vesten; sørvest, nordvest, sentrale vest, rope, "O Herre, hva vil Du jeg skal gjøre?"

442 I mellomtiden, et hvert Budskap, så langt jeg vet om, som vil forkynnes, vil være rett her, dette tabernaklet. Her er hvor lydbandene vil være. Her er hvor hovedkontoret er.

443 Og jeg har ikke tenkt å bli, med familien min, i Vesten. Jeg vil søke til jeg finner ut hva Gud vil jeg skal gjøre.

444 Om dette året ikke avgjør det, da, neste år, uten vann eller mat, vil jeg gå ut i ørkenen, og jeg vil vente til Han kaller på meg. Jeg kan ikke fortsette på denne måten. Du må bli

desperat. Du må komme til det stedet hvor du ønsker å vite hva som er Guds vilje. Og hvordan kan du gjøre viljen om du ikke kjenner viljen?

⁴⁴⁵ Jeg streifer rundt, på grunn av den visjonens bakgrunn, "Hva du gjorde." Skjønner? Går rundt som misjonær og evangeliserer, inntil det kallet kom. Husker dere det første, da vi la den hjørnesteinen? "Gjør en evangelists gjerning," sa Han. Sa ikke, "Du var en evangelist." Men, "Gjør gjerningene til en," kanskje inntil tiden kom for noe annet, et annet slags arbeide. Kan være noe annet. Jeg vet ikke.

⁴⁴⁶ Elsker dere ham? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Vær virkelig sikker på det. Vær virkelig sikker på det, de som elsker Herren.

De som venter på Herren, skal fornye sin styrke,
De skal stige opp med vinger som en ørn,
De skal løpe og ikke bli trette, gå og ikke bli svake;
Åh, lær meg, Herre, lær meg, Herre, å vente.

Jeg elsker Ham. Jeg vet dere gjør det, også. Nå, i morgen kveld. . .

⁴⁴⁷ Jeg tror jeg har gjort det ganske klart. Har jeg? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Så klart som jeg kan få gjort det, det er alt jeg vet. Det er alt jeg vet om å si. Og om det er åpenbart for meg, for noe, vil jeg raskt fortelle dere. Jeg vet dere er interessert, i å vite. Jeg er interessert, i å vite. Jeg vet ikke hva det betydde. Jeg vet ikke hvor—hvor jeg drar. Jeg—jeg vet ikke hva som kommer til å skje. Jeg—jeg er bare. . . Eneste jeg vet, jeg bare drar, ved Guds nåde. Så, Han vil fortelle meg når jeg kommer dit, kanskje. Men, min del nå er, reis. Og jeg blir kanskje ikke der i to uker, før jeg vil være et annet sted, og kanskje tilbake her. Det stemmer. Jeg vet ikke. Men jeg er. . .

⁴⁴⁸ Den visjonen hadde min kone og barna mine i seg. Og hva det var, jeg var i en overtrukket vogn. Og det minuttet som jeg gikk inn der, der var, var jeg i stasjonsvognen min. Og det er slik vi reiser, om noen dager, vet ikke hvor vi drar, vet ikke hva vi skal gjøre når vi kommer dit, bare drar.

⁴⁴⁹ Gud er forunderlig, for oss, for Hans veier kan ikke forstås. Han ønsker lydighet.

"Hvor drar du?"

"Det har du ikke noe med. Bare fortsett å gå."

"Hvor ønsker Du jeg skal arbeide, Herre?"

⁴⁵⁰ "Du har ikke noe med det. Følg, du, Meg." Hm-hm. Hm-hm. "Bare fortsett å gå."

"Hvor skal jeg stoppe?"

“Hva er det for deg? Bare fortsett å gå.”

Så, her går jeg, i Jesu Kristi Navn. Hm-hm. Hm-hm. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

Jeg... (Han er mitt liv.) Jeg... (Alt som jeg
 har levd for!)

Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

⁴⁵¹ Sirs, er dette tiden? [Broder Branham og forsamlingen nynner hele koret, sammen, *Jeg elsker Ham*—Red.] Og mens vi synger det igjen, håndhils på noen ved siden av deg. Si, “Broder, søster, be for meg. Jeg vil be for deg.”

Jeg . . .

⁴⁵² [Broder Branham snur seg—Red.] Be for meg, broder Neville. [Broder Neville sier, “Jeg vil gjøre det, broder. Be du for meg, broder. Tusen takk.”] Virkelig oppriktig! [Noen sier, “Gud velsigne deg, broder Branham.”] Be for meg, broder. Be for meg, søster. Be for meg. [Broder Branham nynner *Jeg elsker Ham*.]

Og kjø- . . .

⁴⁵³ Be, be for meg, . . . ? . . . Be for meg, . . . ? . . . Be for meg, . . . ? . . . Be for meg.

. . . Golgatas tre.

For jeg . . .

La oss løfte våre hender til Ham nå.

. . . Jeg elsker . . . (Ekte kjærighet!)

For, Han elsket meg først

Og kjøpte min frelse

På Golgatas tre.

Ja, jeg elsker Ham, . . . (Med hele mitt hjerte!)

⁴⁵⁴ Ta over, broder Neville. Jeg går tilbake. Annonser tiden for møtet. [Broder Neville fortsetter å synge med forsamlingen, *Jeg elsker Ham*, og avslutter møtet—Red.]

ER DETTE TEGNET PÅ ENDEN, SIR? NOR62-1230E
(Is This The Sign Of The End, Sir?)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags kveld, den 30. desember 1962, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org